

У НОМЕР:

Бюджет-2008: перевірка на конституційність

Учора Конституційний Суд України розпочав розгляд справи за поданнями Верховного Суду та 101 народного депутата щодо конституційності положень Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України». Вкотре ставиться питання про конституційність скасування і зміни обсягу прав і обов'язків, пільг, компенсацій і гарантій, передбачених іншими законами, а також гарантій незалежності та правової захищеності суддів, побутового забезпечення і рівня соціального захисту працівників апарату суду.

Домовилися про малий прикордонний рух

У ході третього раунду переговорів, що відбувся 28 лютого у Варшаві, Україна і Польща узгодили останній спірний пункт проекту договору про медичне страхування громадян, які подорожують у рамках договору про малий прикордонний рух. Вирішено, що ці витрати покриватимуться за рахунок страхування. Згідно з повідомленням МЗС Польщі, проект договору парафують міністри закордонних справ Польщі й України найближчим часом у Варшаві. Після цього, відповідно до процедури, проект договору буде направлено до Європейської комісії, яка перевірить, наскільки його положення відповідають нормам Євро-союзу. «Оскільки неформальні консультації велися під час переговорів, ми не очікуємо яких-небудь зауважень», — йдеться в повідомленні.

У НАТО є декларація на будь-який смак

Союз НАТО підготував два проекти декларацій про Україну і Грузію: «надати» і «не надати» План дій для членства (ПДЧ). Представники нових країн — членів НАТО заявили на щотижневому засіданні Північно-атлантичної ради в Брюсселі в середу, що «половинчастий» підхід не піде нікому на користь, повідомляє радіо Свобода. Раніше в НАТО обговорювали, серед інших, компромісний план, який, за повідомленнями, передбачав би розширення відносин Північноатлантичного союзу з Україною і Грузією, але не згадував би про їхні перспективи вступу в НАТО.

Тим часом Північноатлантичний союз, як і раніше, не має єдиної думки, чи надавати Україні та Грузії План дій для членства на саміті 2-4 квітня в Бухаресті.

КОРОТКО

□ На Тернопільщині затримано шахрайку, яка викрала у пенсіонерів понад 30 тис. грн. (УНІАН).

□ «Укрпошта» вже виплатила понад 34,9 млн. грн. компенсацій вкладникам Ощадбанку СРСР (УНІАН).

□ Держмитслужба підписала Меморандум про співпрацю з учасниками ринку нафти і нафтопродуктів (Прес-служба Кабміну).

Самостійно дати відповіді

на виклики сьогодення

Фото Володимира ТАРАСОВА (Українформ).

Основною метою Всеукраїнського форуму інтелігенції, в якому взяли участь Президент України Віктор Ющенко та Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, було обговорення проекту концепції гуманітарного розвитку України. Цей документ, який визначає пріоритети: створення суспільства знань, розвиток громадянського суспільства, культурна і політична консолідація українців, як європейської нації, — попередньо пройшов обговорення на слуханнях у всіх областях країни.

У своєму виступі Президент Віктор Ющенко наголосив на визначальній ролі української інтелігенції у розбудові незалежної держави. За його словами, затвердження концепції гуманітарного розвитку допоможе акцентувати увагу влади на викликах сьогодення. Цьогоріч, пообіцяв глава держави, буде завершено низку культурних проектів, зокрема, створення музею «Мистецький арсенал», відбудову Батурина і Чигирина, зведено меморіал жертвам голодомору в Києві. 2008 рік, на переконання В. Ющенка, також має стати роком нової політики у книговидавництві.

► СТОР. 2

ПОДІЇ

Припинили пекти хліб

Виробництво хліба масових сортів припинив Донецький булочно-кондитерський комбінат, найбільше хлібопекарне підприємство обласного центру. «Ми припинили виробництво хліба, коли зазнали достатньо великих збитків, і компенсувати їх стало нічим», — пояснив журналістам голова правління підприємства Михайло Дьячков. В асортименті підприємства залишилися булка «Міська», батон та солодкі вироби. Всього потреба міста в хлібі становить близько 250 тонн на добу.

На початку березня комбінат підвищив ціну на свою продукцію в середньому на 14 відсотків, повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.

На Говерлу вже не виїдеш джипом

Голова Івано-Франківської облдержадміністрації Микола Палійчук заборонив так званий джипінг на територіях природно-заповідного фонду Прикарпаття. Розпорядження прийнято відповідно до закону «Про природно-заповідний фонд України» та з урахуванням численних звернень науковців та екологічних організацій. У пам'яті прикарпатців ще свіжі події, коли любителі екстриму на автомобілях брали штурмом вершину Говерли, що викликало хвилю обурення багатьох людей. Тепер те-

риторії заповідника «Горгани», Карпатського національного природного парку та НПП «Гуцульщина» отримали захист від екстремалів, які б хотіли на джипах чи іншому виді транспорту діставатися на вершини гір, повідомляє наш власний кореспондент Дарина Назарчук.

Вертоліт з 13 прикордонниками впав у Чорне море

Український прикордонний вертоліт Мі-8 впав учора в Чорне море. На його борту перебувало 13 осіб. Одного знайдено живим, доля решти невідома.

За словами керівника прес-служби Міністерства з надзвичайних ситуацій Ігоря Кроля, об 11.06 вертоліт Державної прикордонної служби, в якому були три члени екіпажу й 10 пасажирів (12 офіцерів і один цивільний), вилетів з аеропорту Одеси на острів Зміїний. Об 11.45 він мав зробити посадку, але до місця призначення не прибув. О 12.20 на пошуки зниклого літака вилетіли черговий вертоліт МНС із Херсона і вертоліт прикордонників з Одеси. О 13.00 біля острова Полуденний недалеко від Зміїного виявили вертоліт, що впав на мілину. Через декілька хвилин знайшли живою одну людину. Її доставили в лікарню, передає УНІАН.

На місце події вилетіла оперативна група МНС на чолі з міністром з надзвичайних ситуацій Володимиром Шандрою.

СПОРТ

У перемоги добрий настрій...

Футбол. У Києві національна збірна України переграла команду Сербії — 2:0. Це був дебют Михайличенка в домашньому матчі. І, як бачимо, він виявився вдалим. Головне — завершився перемогою. А в цієї «пані», як відомо, завжди добрий настрій. Круглу дату відзначав Андрій Шевченко, котрий проводив 80-й матч за збірну.

— Ми робили те, про що нас просив Олексій Олександрович, — сказав Андрій кореспондентові «Голосу України» після зустрічі. — Гра склалася так, що в нас було вдалося нагод бити по воротах. Сьогодні всі були зібрані, прагнули показати характер. Діяли швидко, постійно намагалися зіграти на випередження. Отож особисто мені наша сьогоднішня гра сподобалася...

Сам Шевченко зіграв досить добротно і помітно, відзначився забитим м'ячем. Усе почалося з потужного удару Анатолія Тимошука, який Владимир Стойкович дивом перевів на кутовий. Після його подачі м'яч відскочив до Володимира Голайда, і той також приклався з душею. А на лінії воротарського майданчика вже чатував Шевченко, підставив ногу, і м'яч, змінивши напрям, влетів у ворота.

ПРОДОВЖЕННЯ НА 6-Й СТОР.

У ДЕПУТАТСЬКИХ
ФРАКЦІЯХЛідер «регіоналів»
підтримує
євроінтеграційний
напрямок руху

Лідер Партії регіонів Віктор Янукович провів зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Великобританії Тімоті Барроу у зв'язку з завершенням його дипломатичної місії в Україні. Як повідомили у прес-службі Партії регіонів, В. Янукович подякував Тімоті Барроу за його особистий внесок у розбудову двосторонніх відносин. Лідер «регіоналів» відзначив, що Великобританія традиційно підтримувала українські реформи у сферах економіки, розвитку демократії, захисту прав людини.

«Партія регіонів повністю підтримує євроінтеграційний напрям руху України і саме європейська інтеграція, на відміну від євроатлантичної, користується переважною підтримкою громадян України», — сказав В. Янукович. На його думку, в цих умовах було б більш розумно і доцільно сконцентруватися на відносинах з ЄС — новий посиленій угоді, створенні зони вільної торгівлі, спрощенні візового режиму.

«Наша політична сила, — наголосив лідер Партії регіонів, — готова робити все необхідне, щоб Україна досягла успіху на цьому шляху».

Вл. інф.

Питання утилізації
нафто-піскової
суміші вирішено

24 березня у Керчі під головуванням міністра охорони навколишнього природного середовища України Георгія Філіпчука відбулося засідання урядової комісії з подолання наслідків аварії у Керченській протоці.

Зокрема, одним із питань було поховання та утилізація нафто-піскової суміші, зібраної на узбережжі Керченської протоки та о. Тузла. Ця суміш зараз складована на території Керченського порту і основна проблема утилізації полягає у наявності в суміші органічних інгредієнтів (водоростей, мікроорганізмів тощо).

Тому на засіданні комісії було вирішено утилізувати нафто-піскову суміш за допомогою фізико-хімічної обробки нафтошламів з виготовленням мінерального порошку. В подальшому цей порошок буде використано в автошляховому будівництві. Це рішення підтримало й Міністерство охорони здоров'я як найбезпечніший засіб поховання та утилізації.

Коментуючи рішення урядової комісії, Георгій Філіпчук зазначив, що екологічні проблеми вимагають не тимчасових, а кардинальних рішень, і природоохоронне відомство докладатиме всіх зусиль, щоб цих проблем ставало дедалі менше.

Управління
комунікацій Мініприроди.

«Раз добром зігріте серце вік не прохолоне»

Комп'ютер і набір для столярства отримали днями від Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка два братики — Богдан Дмитрик і Василь Мельник, мешканці села Ямниця Тисменицького району на Івано-Франківщині.

Хлопчики виховувалися без батьків, а в грудні минулого року, після смерті від невиліковної недуги матері, залишилися круглими сиротами. Подарунок, який вручав перший заступник керівника апарату — керуючий справами Верховної Ради Володимир Шекера, приймав старшенький — Богдан (він опановує столярське ремесло в Івано-Франківському вишньому художньому професійному училищі, куди щодня дістається із свого села). Меншого, Василька, вдома не було — саме зараз він відпочиває в «Артеку», куди зміг поїхати завдяки путівці, наданій районною владою.

Нині хлопці мешкають у хаті разом із 83-літньою бабусею Євдокією, інвалідом першої групи, яка практично нічого не бачить. Жінка не може нахвалитися онуками. Каже, сама господарювати вже не може, тож хлопчикам доводиться чимало попотіти. Приміром, Богдан поряєється біля корови, яку вирішили поки що не про-

давати. На зиму для худібки заготовували провіант, який викидати не хочеться, та й домашнє молоко — як знахідка. Тож доводиться малому господареві її самотужки доїти, бо в бабусі болять руки. Літня жінка пояснює таку працелюбність онуків життєво просто:

— Вони все допомагають, бо я їх люблю, а вони мене.

Звісно, цій родині без сторонньої допомоги не обійтися. Окрім районної влади про родичів не забуває й офіційний опікун — двоюрідний брат матері (хлопці його називають вуйко) Василь Бирик. Його дочка Василяна у хатині своїх далеких родичів почувається господинею. Вона буває тут мало не щодня — прибирає, готує їсти...

Представник служби у справах дітей районної адміністрації Сергій Лабузько каже, що родина, яку помітив Голова Верховної Ради, — це лише окремий випадок тих сирітських доль, яких безліч у Тисменицькому районі зокрема, та й по всій Україні загалом. Він запевняє, що трапляються ситуації набагато страшніші, які можуть стати сюжетом для цілих романів.

Цю сім'ю рятує турбота один про одного, працьовитість та... людське милосердя. Інші — ще тільки чекають на нашу з вами допомогу.

Надія СМІЯН.

Фото Анастасії СИРОТКИНОЇ.

Самостійно дати відповіді на виклики сьогодення

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В. Ющенко виступив проти політичної дестабілізації роботи Верховної Ради. «Нація, громадськість підходить до рівня дискусії, коли будь-яка політична дестабілізація буде оцінюватись як політика проти України», — сказав він. І зауважив, що події останніх 10—12 місяців, той тяжкий процес діалогу в парламенті й поза парламентом, на жаль, багатий не тільки загальнодержавними темами і цілями, занадто великими і амбітними персональними цілями. «Ми всі повинні об'єднатися, — підкреслив глава держави. — Нам треба фор-

мувати відповідальну тверезу політику, щоб німби не виростили».

А порушивши проблему вступу України до НАТО, Президент наголосив, що приєднання до плану дій щодо членства в НАТО — це тільки передмова до тої фундаментальної відповіді, яку буде отримано через декілька років після проведення діалогу з суспільством, його всебічного інформування, а також через національний референдум. А Україна, як суверенна держава, переконаний В. Ющенко, може самостійно дати відповідь на ті

виклики, перед якими вона нині стоїть, чи хочемо в таку модель безпеки. Водночас Президент запевнив, що «ніякої загрози вступ до НАТО не несе», і в цьому, за його словами, «Україна готова дати будь-які гарантії».

Виступи інших промовців під час форуму передусім торкалися проблем розвитку вітчизняної культури, науки, освіти, тих сфер, які визначають інтелектуальне обличчя держави, але, на жаль, фінансуються за залишковим принципом.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Конституція — занадто відповідальна справа, щоб її робили лише політики

Про це заявили народні депутати Микола Томенко, Тарас Стецьків, Володимир Стретович на вчорашній презентації законопроекту «Про процедуру підготовки проекту нової редакції Конституції України».

За словами Миколи Томенка, дискусія щодо конституційного процесу на сьогодні визначила дві основні альтернативи подальших змін до Конституції. Обидва шляхи, на його думку, мають багато мінусів. «Найбільш небезпечний варіант ухвалення нової редакції Конституції — без участі парламенту. Такий сценарій можна реалізувати шляхом проведення референдуму та введення в дію затвердженого на референдумі нового Основного Закону указом Президента. Цей шлях є надзвичайно кон-

фліктним та не зовсім правовим», — вважає народний депутат.

«Другий шлях ухвалення нової Конституції — винятково парламентом. Він передбачає наявність 300 голосів народних депутатів під час відповідного голосування у Верховній Раді. Такий варіант також є конфліктним, оскільки за нинішньої ситуації складно уявити наявність конституційного консенсусу у складі парламенту», — зазначив Микола Томенко.

Тому, на його думку, в разі, якщо переможе ідея ухвалення нової Конституції, а парламент не досягне консенсусу в цьому питанні, то, щоб не допустити неправового розвитку ситуації, можна піти третім шляхом — традиційним для більшості європейських країн: ухвалення нового Основного Закону через Конституційну асамблею.

Членами асамблеї не зможуть бути народні депутати, урядовці чи інші посадовці, і за статусом вони, відповідно, не ма-

тимуть права протягом п'яти років обиратися до Верховної Ради чи призначатися на посади в органах центральної виконавчої влади.

Микола Томенко також звернув увагу на те, що більшість українців не підтримують радикального сценарію розвитку конституційного процесу в Україні. Він навів результати всеукраїнського опитування, проведеного 13—20 березня 2008 року «Українським демократичним колом» на замовлення Інституту політики, згідно з якими лише 11,4 відсотка вважають, що потрібно приймати нову Конституцію. Водночас більшість громадян підтримують помірковану версію оптимізації чинного Основного Закону. Так, 40,1 відсотка опитаних виступають за те, щоб змінити лише окремі конституційні положення. До того ж п'ята частина опитаних виступила взагалі проти зміни Конституції.

Гуманізація кримінального
судочинства триває

Учора відбулося чергове засідання Консультативної ради з питань ювенальної юстиції при Інституті законодавства Верховної Ради України.

Нагадаємо, що подібне засідання проводилося наприкінці минулого року, під час якого було представлено проект Концепції створення та розвитку системи пробації в Україні. Концепцією вперше було визначено поняття «пробація» як система наглядових, соціальних, виховних та профілактичних заходів, які засто-

совуються за рішенням суду до осіб, обвинувачених або визнаних судом винними у скоєнні злочинів невеликої та середньої тяжкості.

А вчора на засіданні Консультативної ради було підбито попередні підсумки щодо розробки нормативної бази для створення служби пробації як елемента превентивно-орієнтованої системи ювенальної юстиції. Зокрема, було представлено законопроекти про внесення змін і доповнень до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за ухилення від виконання законних вимог

службових осіб кримінально-виконавчої інспекції чи служби пробації та зловживання владою або службовим становищем працівником кримінально-виконавчої інспекції чи служби пробації та проект закону України «Про службу пробації». Цим проектом визначено, що служба пробації повинна сприяти забезпеченню суспільства від злочинних дій шляхом реалізації наглядових, соціальних, виховних та профілактичних заходів стосовно осіб, які скоїли злочини, та здійснення нагляду за цими особами з метою їх ресоціалізації та попередження рецидивної злочинності.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Представник Дитячого фонду ЮНІСЕФ Джеремі Хартлі, перший заступник директора Інституту законодавства Верховної Ради України Трохим Ковальчук, завідувач сектору правових проблем європейської інтеграції Інституту законодавства Верховної Ради України Алла Санченко (зліва направо).

Крім обов'язків, місцева влада хоче мати права

Сучасний стан і перспективи вдосконалення законодавства про місцеве самоврядування обговорювали за «круглим столом» в Інституті законодавства керівники секретаріату Верховної Ради Автономної Республіки Крим та секретаріатів (керуючі справами) виконавчих апаратів обласних, Київської та Севастопольської міських рад під час триденного стажування у столиці.

Інститут, за словами його директора, академіка Академії правових наук, доктора юридичних наук, професора Олександра Копиленка, працює за двома напрямками. А саме — здійснює наукові дослідження (моніторинг ефективності чинного законодавства, впровадження міжнародних стандартів, доступ і участь громадян у законотворчому процесі тощо) і готує кадри для законодавчої роботи, зокрема фахівців державного управління. Окремим питанням є співпраця з комітетами Верховної Ради. Крім того, інститут активно розвиває міжнародні зв'язки, має низку цікавих проектів, скажімо, щодо Євро-2012. З огляду на все це О. Копиленко закликав представників місцевої влади активно долучатися до законотворчого процесу — співпрацювати з народними депутатами, а до інституту направляти інформацію про те, як на місцях виконується законодавство.

«Основна проблема, — зазначив О. Копиленко, — це нестабільність законодавства, до якого постійно вносяться зміни». З ним також погодилися представники з регіонів.

Під час «круглого столу» активно дискутували зміни до законів «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо взаємовідносин між місцевими державними адміністраціями та районними і обласними радами) та «Про місцеві державні адміністрації» (щодо питань організації, повноважень та порядку діяльності місцевих державних адміністрацій).

Аналізуючи стан законодавства, головний консультант інституту Раїса Мінченко зацентрувала увагу на тому, що Україна — одна з перших держав на пострадянському просторі, яка має окремий розділ у Конституції, присвячений місцевому самоврядуванню. Щоправда, нині, за її словами, можна вже говорити про недосконалість відповідного закону, який діє 11 років. Бо протягом цього часу змінила-

Керівник Управління у зв'язках з місцевими органами влади та органами місцевого самоврядування Верховної Ради України Віктор Граб, директор Інституту законодавства Верховної Ради Олександр Копиленко та завідувач сектору вищеназваного управління Олексій Нескоромний.

ся не лише виборча система, а й форма правління з президентсько-парламентської на парламентсько-президентську.

Внісши 8 грудня 2004 року зміни до Основного Закону, зробили крок вперед і декілька кроків назад, стверджував Віталій Волошин (Одеса). Місцеве самоврядування, за його словами, не зовсім гарантується. «Сильні регіони — сильна держава. А Україна — це не лише Банкова», — наголосив він. Областям, на переконання В. Волошина, треба надати право вирішувати самостійно місцеві питання, тоді фінансові і природні ресурси раціонально розподілятимуться.

Олександр Пашенцев (Луганськ) вважає: те, що закладено в адміністративній устрій, — бомба уповільненої дії. Оскільки немає тлумачення «адміністративно-територіальної одиниці». Крім того, за його словами, повноваження мають підкріплюватися фінансово.

Місцеве самоврядування не може бути на тому рівні, на якому нині існує, зазначив Валентин Крока (Рівне). «Сьогодні виконавча влада має право, а самоврядування — обов'язки», — констатував він. А так не має бути, якщо ми орієнтуємося на Європу і прагнемо дотримуватися Хартії про місцеве самоврядування.

«Я двадцять років борюся за права місцевого са-

моврядування, але безрезультатно», — заявив Олександр Литвиненко (Полтава). Прикро, коли голова адміністрації звітує про молоко, врожай, гарні показники, словом, за те, що він не робив, а за свою роботу йому сказати, зазвичай, нічого, — наголосив представник з Полтави.

Підсумовуючи розмову, директор інституту Олександр Копиленко зазначив, що насамперед має бути концепція місцевого самоврядування, «де чітко визначити, що хочемо, а потім вносити зміни».

Учора представники регіонів ознайомилися з роботою Чернігівської міської ради, комунальних підприємств обласного центру і місцевих рад Козелецького району. А сьогодні планують обмінятися думками із членами парламентських комітетів з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, а також з питань державного будівництва та місцевого самоврядування. Керівники секретаріатів міських рад сподіваються, що народні депутати врахують їхні пропозиції і нададуть місцевому самоврядуванню більше прав.

Людмила НІКІТЮК.
Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

ми підручниками учнів других і сьомих класів, які переведені на нові навчальні програми. Сумські школи були «ощасливлені» ними лише напередодні зимових канікул, та й то не в повному обсязі.

Важко назвати державною і програму «Шкільний автобус», опосередковано спрямовану на підвищення якості освіти сільських школярів. З автобусами влада ще сяк-так дає собі раду (за чотири роки дії програми сільські школи регіону укомплектовані ними наполовину. — Авт.), а ось кошти на їхнє утримання та ремонт, на оплату водів і медперсоналу змушені шкребти по засіках місцеві бюджети.

Тож з метою запобігання деградації загальноосвітньої школи Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти прийняв на виїзному засіданні цілу низку рішень. Зокрема, рекомендував Кабінету Міністрів вжити термінових заходів щодо збереження загальноосвітніх навчальних закладів та розглянути можливість зменшення нормативів кількості в класах для сільських загальноосвітніх шкіл з п'яти до трьох учнів з одночасним внесенням відповідних змін до чинного законодавства про освіту. Рекомендовано вирішити питання про фінансове забезпечення позашкільної освіти за формульним розрахунком, як і загальної середньої та дошкільної освіти, збільшити коефіцієнт на фінансування утримання одного умовного учня в сільській місцевості, у повному обсязі забезпечити фінансування випуску шкільних підручників. Рішенням також передбачено проведення протягом 2008—2010 років широкомасштабного педагогічного експерименту всеукраїнського рівня з апробації сучасних технічних засобів навчання для забезпечення навчального процесу з природничо-математичних дисциплін, впровадження державних стандартів на технічні засоби навчання, а також забезпечення заходів зі створення національної індустрії з виробництва сучасних технічних засобів навчання і наукових приладів для навчальних закладів та наукових установ...

Під час виїзного засідання народні депутати побували в Роменській спеціалізованій школі І—ІІІ ступеня №1, відвідали Інститут прикладної фізики НАН України, ознайомилися з виробництвом наукових приладів вищої складності у ВАТ «Селмі».

Владислав ЖМУРКОВ.

У НОМЕР

► ЧЕРНІГІВ

Чернігівська облрада просить Кабмін заслухати облдержадміністрацію

У статті «Чиновники не чують Президента і продовжують розтягувати землю?» («Голос України», 26 лютого) йшлося про підозріле виділення 120 кілям землі для ведення особистого селянського господарства в Козелецькому районі. Хоча про матеріал нашої газети не йшлося на сесії Чернігівської обласної ради, порушена редакцією проблема опинилася в центрі депутатського обговорення.

Сесія не включила в межі села Крехаїв Козелецького району 15,6536 гектара землі, яка нібито мала бути надана молодим забудовникам. Депутати вирішили відкласти це питання для глибшого вивчення, оскільки запідозрили, що насправді йдеться про «земельний дериван» (населений пункт знаходиться за 38 кілометрів від Києва, а тому до нього почали останнім часом виявляти велику увагу бажуючі задешево придбати селянські наділи).

Але найбільшу дискусію викликала обгородка з 240 гектарами знову ж таки у «пристоличному» районі.

Сім народних обранців звернулися із запитом, в якому повідомили, що «19 листопада 2007 року розпорядженням № 473 Козелецької районної державної адміністрації припинено право постійного користування земельної ділянки державного підприємства «Чайка». Згідно з розпорядженням № 492 цієї ж установи, зазначали депутати, надавався дозвіл на виготовлення технічної документації щодо передання у власність 120 громадянам наділів по 2 гектари для ведення особистого селянського господарства загальною площею 240 гектарів, але у матеріалах відведення земельних ділянок відсутні копії заяв громадян до Козелецької районної державної адміністрації щодо отримання землі у власність із зазначенням бажаного розміру та виду угідь, що є обов'язковим згідно з вимогами чинного законодавства.

На сесії облради зазначалося, що з приводу цього прокуратура Козелецького району здійснила перевірку та внесла протест на розпорядження Козелецької райдержадміністрації № 473 від 19.11.07 року «Про затвердження проекту землеустрою щодо припинення права постійного користування земельною ділянкою ДП «Чайка» філія «Чемер» та передання її до державної власності Новошляхівської сільської ради.

Рішення сесії облради з останнього питання було дещо несподіваним та сенсаційним. Депутати прийняли звернення до Кабінету Міністрів «з клопотанням в найближчий час заслухати Чернігівську обласну державну адміністрацію на засіданні Кабінету Міністрів України щодо стану контролю за використанням та охороною земель в Козелецькому районі Чернігівської області відповідно до статті 30 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» та в порядку, передбаченому в пункті 6 розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 березня 2008 року №443-р». Хоча деякі депутати висловлювалися за те, щоб з вищезгаданим не виходити на Київ і не виносити «сміття» з області, більшість їх не підтримала. Отже, фактично облрада «кинула рукавичку» облдержадміністрації.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Вибоїни на дорозі знань

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Сумах відбулося виїзне засідання Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти «Про хід виконання органами виконавчої влади та місцевого самоврядування Сумської області законів «Про освіту» та «Про загальну середню освіту».

Сумщина не випадково була обрана місцем виїзного засідання. Адже «болячки», притаманні українській загальноосвітній школі, чи не найбільше сфокусовані саме в цьому регіоні. Одна з найактуальніших проблем, які сьогодні існують у вітчизняній освіті, — малокомплектні школи. В Сумській області, яка з цього показника — на другому, «лідуючому», місці в державі, їх, наприклад, більше 53 відсотків. А в окремих районах, зокрема Путивльському, — на одну повнокомплектну припадає шість(!) «малогабаритних» шкіл. До того ж майже у половині з них функціонують лише 1—3 класи. Звідси і «рівний доступ до якісної освіти». Учні початкової ланки в

сільській місцевості замість передбачених навчальним планом 20 годин гризуть граніт наук аж «цілих» п'ять годин на тиждень, а старшокласники замість 30 годин навчаються усього вісім. Тож, аби хоч якось зарадити ситуації, в районі пішли шляхом створення восьми опорних шкіл, до яких з навколишніх сіл учнів доставляють транспортом. Сумські освітяни озвучили на засіданні комітету страшну своїм цинізмом цифру: через демографічний колапс за останні п'ять років у регіоні було закрито 52 загальноосвітні школи. Однак, схоже, це тільки квіточки, адже в наступному навчальному році в області піде в небуття ще 29 шкіл.

На закляння чужому дяді, — на-

голошували учасники засідання, — віддана державою й позашкільна освіта. Через відсутність фінансування сьогодні нею на Сумщині охоплена заледве третина учнів, переважно в містах, загальноосвітніх школах.

З таким ставленням до талантів, зазначив голова Комітету з питань науки і освіти Володимир Полохало, Україна за три-чотири роки геть вичерпає свій інноваційний потенціал, що, в подальшому призведе до занепаду вищої школи, а відтак — науки, самобутньої української культури. Якщо сьогодні, — наголосив народний депутат, — завдяки багажу, набутому ще до незалежності, Україна входить у п'ятірку провідних математичних держав Європи, то за такого підходу, природничі науки в кращому разі невдовзі можуть розраховувати лише на пишні похорони. Кричущим фактам близької агонії немає ліку. Один з них безпосередньо навів Володимир Полохало: через повсякденне «опікування» держави її науковим потенціалом сьогодні у «тіні» тільки українських кібернетиків працює більше 25 тисяч!..

Істотно знижує рівень загальноосвітніх знань, передусім у природничій царині, відсутність у більшості українських загальноосвітніх шкіл природничо-математичних кабінетів і лабораторій. На Сумщині, наприклад, такими кабінетами укомплектована лише кожна четверта школа, причому майже у половині — обладнанням середини минулого століття. Через їхню відсутність місце практичних занять вже давно зайняли інформативні уроки. Бо торік, приміром, з бюджету не профінансували бодай одного шкільного природничого кабінету в країні. Щоб хоч трохи зарадити справі, сумські освітяни власним коштом створили шкільну пересувну природничу лабораторію. А районів в області — «всього» 18!

Через байдужість попередніх українських урядів до освітянських проблем, — з боєм наголошували промовці, — майже повністю девальвовані статус і роль педагогів, передусім у сільській місцевості. Розв'язання багатьох інших нагальних проблем освіти і сьогодні здебільшого декларуються державою. Взяти хоча б забезпечення шкільни-

Під час виїзного засідання в Сумській області члени Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України на чолі з його головою Володимиром Полохалом відвідали Роменську спеціалізовану школу І—ІІІ ступенів № 1 імені П. І. Калнишевського.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сумщина не випадково була обрана місцем виїзного засідання Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти

У НОМЕР

► *PIBHE*

У Рівному будуть вибори

Депутати Рівненської міської ради звернулися до Верховної Ради України з проханням призначити у Рівному позачергові вибори міського голови, оскільки попередній міський голова Віктор Чайка, який керував містом вісімнадцять років, помер. Коли рівняни матимуть нового очільника міста, залежить від того, наскільки оперативно розгляне це питання парламент. А поки що претенденти очолити обласний центр (а їх чимало) уже негласно розпочали виборчі перегони.

Олександра ЮРКОВА.

СОЦОПИТУВАННЯ

► *КИЇВ*

Більшість експертів — за збереження парламентсько-президентської форми правління

Більшість українських експертів підтримує ідею збереження парламентсько-президентської моделі в державі, але також є багато прихильників президентсько-парламентської форми правління. Про це свідчать результати дослідження Центру соціологічних і політичних досліджень «Соціовімір», які представив на пресконференції в Києві голова цього центру Сергій Таран.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», загалом було опитано 40 українських незалежних політологів та економістів, у період з 17 по 20 березня. 32 відсотки опитаних експертів виступили за збереження нинішньої парламентсько-президентської моделі з мінімальними корективами, 27,5 відсотка вважають за необхідне існування президентсько-парламентської моделі, найменшу популярність в експертному середовищі має президентська система, за яку висловилися 17,5 відсотка опитаних.

Окрім того, відповідно до результатів дослідження, українські політологи та економісти вважають, що нова Конституція має бути обов'язково прийнята за участі парламенту. Зокрема, за нову Конституцію мають проголосувати 300 депутатів і незабаром вона повинна бути затверджена на всеукраїнському референдумі. За прийняття Конституції у Верховній Раді й подальше винесення її на референдум висловилися 42,5 відсотка експертів. 27,5 відсотка опитаних виступають за прийняття нової Конституції спеціальним органом, створеним виключно з метою прийняття Основного Закону, і 12,5 відсотка респондентів підтримують варіант її прийняття виключно на всеукраїнському референдумі. У цьому разі проект Конституції має розробити створена Президентом Конституційна рада без участі парламенту.

Також дослідження показало, що більшість експертів вважає: Конституція має бути прийнята після президентських виборів. За таку позицію висловилися 47,5 відсотка опитаних, 35 відсотків за те, щоб конституційну реформу прийняти ще до президентських виборів.

Роздуми перед візитом американського президента, або Чому США підтримують український націоналізм?

Минулої п'ятниці я брав участь у ток-шоу «Свобода» на телеканалі «Інтер». Спочатку передбачалося, що в передачі буде порушено тему формування авторитарної диктатури на Україні. Як показали недавні події (дії зі скасування депутатської недоторканності, погрози на адресу місцевого самоврядування, заклик президента В. Ющенка посилити контроль чи практично ввести цензуру в ЗМІ), ця небезпека з кожним днем тільки посилюється. Однак досвідчений ведучий Савік Шустер, чи то через брак часу, чи то з якоїсь іншої причини, так і не запропонував висловитися на дану тему.

Правда, частину передачі присвятили обговоренню проблеми зростання ксенофобії й національної нетерпимості в українському суспільстві. Приводом для дискусії стало вбивство громадянина Сьєрра-Леоне, яке сталося 8 березня в Києві. Звичайно ж, ця трагедія не повинна залишитися непоміченою. Хоча й раніше було безліч причин для того, щоб усерйоз замислитися над тим, як зупинити поширення нелюдської нацистської ідеології, що розколює державу й суспільство. Шкода тільки, що і в цьому питанні дискусія зайшла в глухий кут, а потім її згорнули. Тому мені здається важливим продовжити розмову на цю тему. Тим більше що багато українських політиків (у тому числі й ті, хто зараховує себе до опозиції) старанно роблять вигляд, буцімт немає ніякого зв'язку між авторитаризмом, зростанням ксенофобії, організаційним зміцненням нацистів і курсом влади, спрямованим на перекручування національної історії.

Як відомо, 31 березня почнеться державний візит до нашої країни американського президента Джорджа Буша, що проведе переговори з Віктором Ющенком. Без усякого перебільшення можна сказати: візит президента США вплине на хід українського політичного процесу, та й на весь вектор державного розвитку. Вашингтон сьогодні намагається закріпити своє військово-політичне домінування в Європі (й у світі загалом), а українська правляча верхівка з усіх сил прагне довести свою здатність допомогти йому в досягненні цієї мети. Безглуздо сподіватися на те, що українські доволавлданні кола схаменуться і стануть на шлях захисту національних інтересів, які у принципових питаннях не збігаються з планами американської адміністрації. Оточення президента й угруповання, що об'єдналося навколо прем'єр-міністра, неодноразово доводили, що прихильність Вашингтона для них набагато важливіша, ніж державний суверенітет країни, базові принципи демократії та соціально-економічна стабільність. Тільки назріваючий масовий соціальний протест змусить українську владу відмовитися від руйнівного курсу. Але, може, Джордж Буш зупинить найнебезпечніші дії Віктора Ющенка, спрямовані на руйнування східнослов'янського простору, загострення відносин з Росією та обмеження сфери впливу російської мови. Правда, для цього йому необхідно знати, що такий курс українських русофобів загрожує виникненням масштабного конфлікту, який з України неминуче перекинеться на всю Східну Європу.

Намагаючись обґрунтувати свої претензії на авторитарну владу (яким підігрує Юлія Тимошенко, очевидно, уже твердо повіривши, що саме вона стане наступним українським президентом), Віктор Ющенко свідомо проводить політику, спрямовану на створення «образу ворога» і розпалювання міжетнічної та міжконфесійної ненависті. Оточення українського президента робить ставку на створення міфів, що сіють взаємну ворожнечу, — на зразок оголошення масового голоду початку 30-х років актом геноциду і реабілітації гітлерівських прихвостнів з ОУН-УПА, які намагалися перетворити Україну на безправну маріонетку фашистської Німеччини і яких оголошують справжніми патріотами України.

До речі кажучи, Спілка радянських офіцерів Криму недавно звернулася з офіційним листом до канцлера ФРН Ангели Меркель із проханням повідомити, чи є в німецьких військових архівах дані про втрати, яких зазнали частини вермахту від дій ОУН-УПА. Отримано відповідь з Воєнно-історичного науково-дослідного інституту Міністерства оборони ФРН у Потсдамі, котрий володіє одним з найбільших військових архівів країни. У відповіді сказано, що в розпорядженні інституту нема документів, які б свідчили про загибель солдатів і офіцерів вермахту від рук вояків ОУН-УПА. Виходить, що всі розмови про боротьбу українських націоналістів з гітлерівськими військами, — не більш ніж пропагандистське прикриття політики з їхньої реабілітації. Очевидно, що прояви ксенофобії і національної нетерпимості неминучі в країні, де радянські солдати, котрі боролися з фашизмом, зображуються офіційною пропагандою ледь не як загарбники і завойовники. А нацисти, що відкрито прислужували гітлерівському режимові в період його успіхів, а потім намагалися зобразити розрив з ним (та так і не виступили проти нього на ділі), вважаються борцями за свободу.

Навряд чи в когось залишилися сумніви в тому, що дії з реабілітації нацистів розколюють українське суспільство, створюють загрозу виникнення міжрегіонального та міжетнічного протистояння. Чому ж державна влада проводить такий курс? Можливо, це почасти пов'язано з особистими перевагами нинішнього українського президента, які склалися в нього ще в дитинстві. У цьому зв'язку великий інтерес представляє недавно опубліковане журналістське розслідування Юрія Вільнера «Батько президента України Андрій Ющенко: персонаж і легенда», що проливає світло на розбіжності фактів у його біографії в період Великої Вітчизняної війни. Але головна причина лежить у прагненні олігархічних та бюрократичних кланів, які керують країною, встановити своє необмежене політичне панування, розколюти українське суспільство за принципом «поділяй і владарюй», одержати можливість розправитися зі своїми політичними опонентами, насамперед з Компартією України.

Сьогодні прискореними темпами йде формування авторитарного режиму, що використовує

популістську риторику (до неї вдаються і секретаріат президента, і представники парламентської більшості, і Кабінет Міністрів), прагне спертися на люмпенізовані прошарки суспільства, розпалюючи шовіністичні й націоналістичні настрої. Якщо процес утвердження авторитарного режиму не зупинити, число злочинів, скоєних на ґрунті національної ворожнечі, тільки зростатиме, незалежно від ефективності роботи правоохоронних органів. Націоналістична пропаганда, зіштовхуючи між собою народи країни, змушуючи їх бачити ворогів у людях, які належать до іншої конфесії або вважають рідною іншу мову, не дозволяючи сформувати політичну націю, створює основу для злочинних дій екстремістів.

При цьому державна влада виступає проти екстремізму виключно на словах, намагаючись прикрити фіговим листком свою міжнародну репутацію. На ділі ж вона спирається на них скрізь, де це видається їй вигідним. Особливо добре це помітно на прикладі ситуації, що склалася в Криму. Чого варті тільки заяви, зроблені недавно главою Бахчисарайської райдержадміністрації, що призначається президентом, і керівником Бахчисарайського меджлісу, незаконної організації, яку визнає і заохочує її діяльність український президент. На їхню думку, кримські татари повинні добиватися створення в Криму національної автономії, яка має стати важливим кроком на шляху створення повноцінної національної держави (застереження про те, що ця держава залишиться в складі України, не має ніякогоісного значення). Такі міркування образливі для переважної більшості кримчан, що вважають необхідним збереження за Кримом статусу територіальної автономії і повноцінної реалізації його конституційних прав. Але, головне, вони підривають стабільність на півострові і провокують загострення міжетнічного протистояння. А в такій ситуації дедалі більше підвищується громадсько-політичний вплив екстремістів, що мають у своєму розпорядженні структури, здатні до найрадикальніших, у тому числі терористичних, дій. Не кажучи про те, що активно створюються центри ісламських фундаменталістів, фінансовані релігійними структурами арабських країн.

Необхідно відмовитися від двох надзвичайно шкідливих міфів, які пролунали і в ході дискусії у програмі Савіка Шустера. Один з них пов'язаний із твердженням про нібито притаманну людині агресивність, одним із проявів якої стають націоналізм і ксенофобія. З цього погляду такі настрої уявляються ледь не природними, і подолати їх (точніше кажучи, заглушити) можна тільки з допомогою пропагандистської роботи. Ще одна масова омана, нав'язувана посилено всіма, хто прагне зберегти нинішній державний курс чи боїться відкрито виступати проти нього, базується на зв'язку національної нетерпимості з масовою бідністю. Мовляв, тільки-но вдасться її подолати, нацистська ідеологія сама собою зникне з суспільної свідомості.

Безперечно, потрібна масова агітаційно-пропагандистська робота, спрямована на руйнування стереотипів, пов'язаних з визнанням власної національної винятковості й неповноцінності всіх інших, що часто прищеплюються молодим людям у родині або у вуличній компанії. Тільки чи буде така діяльність успішною, коли офіційна державна

пропаганда спрямована на звеличування нацистів? Безумовно, тяжке матеріальне становище і відсутність соціальних перспектив змушують багатьох молодих людей (нерідко позбавлених у нинішніх умовах можливості одержати якісну освіту і сформувати адекватні уявлення про соціальну дійсність) шукати винуватців такого стану справ серед людей з іншим кольором шкіри, тих, що належать до іншої культури чи іншого віросповідання.

Однак у післявоєнному Радянському Союзі багатьом також жилося надзвичайно важко. Тим часом прояви національної ненависті в суспільстві не було. І справа не тільки в пропаганді інтернаціоналізму на державному рівні. Люди бачили, що вони можуть реалізувати себе в праці чи творчості, у роботі на загальне благо, яка потребує взаємної довіри і солідарності. Нинішня влада свідомо спирається на люмпенізовані прошарки, підтримку яких легко купити подачками. Вона не займається створенням високооплачуваних робочих місць у високотехнологічних галузях виробництва, не домагається підвищення якості масової освіти, бо самостійні люди зі стійкою життєвою позицією їй попросту не потрібні. Тому саме по собі підвищення рівня життя (яке до того ж неможливе при збереженні нинішнього соціально-економічного курсу і способі розподілу суспільного багатства) не допоможе зупинити зростання конфліктів на ґрунті міжнаціональної і міжконфесійної ворожнечі.

Ті, хто сподівається одержати політичні дивіденди від експлуатації націоналістичних настроїв, обов'язково програють. Насамперед тому, що зберегти державну єдність України можна тільки формуванням політичної нації, що визначається спільними інтересами і спільною культурою, а не націоналістичною риторикою і заборонами на використання в громадському та державному житті мови, яку вважає рідною шонайменше третина населення. Юлія Тимошенко, прагнучи з допомогою популістської та націоналістичної риторики спертися на підтримку люмпенізованих прошарків суспільства, неминуче стане жертвою такої політики. Але в першу чергу від такої політики постраждає народ України. До таких результатів призведе курс влади, спрямований на утвердження в масовій свідомості руйнівних історичних міфів, на сприяння організаційному й ідейному відродженню нацизму. Україна опинилася на межі національної катастрофи, яку саме українське суспільство не в змозі відвернути. На превеликий жаль, доля України, а це потрібно знати всім, перебуває в руках американської адміністрації (а не українського народу), за прихильність якої борються всі олігархічні клани, які претендують на владу. Тому якщо президент США справді не зацікавлений у виникненні масштабного конфлікту в Східній Європі, епіцентром якого може стати Україна, він у змозі вплинути на українську владу відмовитися від політики реабілітації нацистських злочинців і свідомого загострення відносин з Росією. Якщо ж цього не станеться, ми повинні сказати нинішньому президентові і прем'єрові: NO PASARAN! Вони не пройдуть!

Леонід ГРАЧ,
народний депутат України, голова
Антифашистського комітету
Криму.

*Друкується в рахунок квоти
депутатської фракції КПУ у
Верховній Раді.*

Вартість життя

ЦІННИКИ КВІТНЯ (ПРОГНОЗ)

Споживчий ринок у квітні, як на мене, засвідчить незначне (в межах 0,7—0,8 відсотка проти березня) послаблення інфляційного тиску, яке зумовлять, з одного боку, вже здійснені монетарні заходи Нацбанку зі стерилізації гривні, а з другого — сезонні особливості формування споживчих цін на продовольство. Я допускаю адміністративний вплив з боку уряду й контролюючих органів на цінову динаміку, але навряд чи він стане вирішальним. Кінцевий результат зумовить інфляція попиту, відображена в підвищенні доходів споживачів, яка невідворотно трансформується в інфляцію витрат, бо підвищення оплати праці накручує собівартість продукції та її ціни.

БЕНЗИН (високооктановий) — *подорожчання середніх цін на 25 відсотків (до 6 гривень 10 копійок за літр). ДИЗАПЛЬНЕ* — *подорожчання на 30 відсотків (до 6 гривень за літр).*

Поза сумнівом, вартість пального зазнає корекції унаслідок впливу зовнішніх чинників — високих світових цін на нафту і почасти — російського акцизу. Стабілізувати ціни на пальне під час розгортання весняно-польових робіт завжди складно. А за дефіциту сировини (поставки нафти тільки за два перші місяці знизилися на 44 відсотки) і фактично нульової рентабельності продажу на ринку дизпального — взагалі проблематично. Поза тим низьке ввізне мито на імпорт нафтопродуктів, запуск на початку місяця потужностей Одеського НПЗ («Лукойл»), а головне — погоджена урядом із нафторейдерами схема формування роздрібних цін лишають надії на краще. Воно — це «краще» — потрібно для того, щоб ціни на пальне не призвели до зростання транспортних витрат, що стимулюватиме зростання продовольчої інфляції.

БОРОШНО (найуживаніші сорти) — *подорожчання на 20 відсотків.*

Ринок і надалі пожинатиме наслідки минулорічного неврожаю, глобального підвищення світових цін і незграбного застосування адміністративних заходів на зерновому ринку. Уряд має обмежені можливості впливати на ціноутворення шляхом інтервенцій борошна на ринок, оскільки торік Аграрний фонд фактично зірвав підготовку продовольчого резерву зерна й на сьогодні має у своєму розпорядженні, за оцінками Рахункової палати, 472 тисячі тонн. Поза тим слід очікувати на зростання споживчого попиту на хлібобулочні та кондитерські вироби в період Великодніх свят. Лібералізувати торгівлю зерном — це ефектно, але надзвичайно ризиковано, адже до нового врожаю ще далеко.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Серед внутрішніх чинників, які породжують інфляцію, Мінекономіки вирізняє скорочення пропозиції продуктів рослинного (внаслідок несприятливих погодних умов 2007 року) і тваринного походження (молока — через зменшення поголів'я великої рогатої худоби), а також зростання собівартості сільськогосподарського виробництва, вплив вторинних ефектів енергетичної інфляції. Локальний характер інфляції на продовольчі товари підтверджує, що не вирішені проблеми 2007 року справляють негативний вплив на інфляційні проблеми цього року.

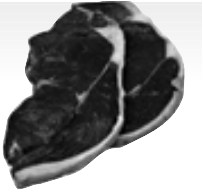

ХЛІБ білий, першого сорту, формовий — *подорожчання на 8 відсотків (до 15 копійок на кілограмі). Хліб житній* — *подорожчання на 10 відсотків (до 22 копійок на кілограмі).*

Собівартість хліба зросла не тільки за рахунок подорожчання борошна, а й зростання витрат на електроенергію, заробітну плату і транспорт (див. бензин). Це за того, що чимало хлібопекарень ще не покрили збитки від фіксації роздрібних цін у минулі періоди й працюють з від'ємною рентабельністю. Зростанню цін на хліб, поза сумнівом, посприє і високий попит на борошно, який спостерігається щороку на Великдень.

М'ЯСО — *подорожчання на 8 відсотків (свинина — до 4 гривень на кілограмі, яловичина — до 3 гривень).*

Ціни на м'ясо тісно залежать від вартості зерна і комбікормів, пального, енергоносіїв, податків, імпорту. Питома вага зерна та комбікормів у його собівартості зашкалює за 70 відсотків. Тому скасування квот на експорт фуражного зерна, на мою думку, спричинить подальше подорожчання кормів, а відповідно — і м'яса. Так

само на на цінову пропозицію справить свій вплив нестабільність на ринку нафтопродуктів.

ЦУКОР — *подорожчання на 20 відсотків (до 4,5 гривні за кілограм).*

За прогнозами експертів, у квітні — травні оптові ціни на цукор зростуть на 29—37 відсотків — до 3300—3500 гривень за тонну. З огляду на те, що деякі потужні агрохолдинги почали піднімати гуртові ціни вже наприкінці березня, — схоже на те. Це зумовлено, по-перше, початком реалізації неадекватного обсягам споживання, але більш витратного врожаю минулого сезону. І тим, що тривалий час цукор продавався за цінами, нижчими за його собівартість.

КРУПИ — *подорожчання на 2 відсотки (крупя гречані — 25 копійок на кілограмі, рис — на 50).*

Я допускаю, що ціни на крупи підвищуватимуться під впливом загального зростання вартості товарів продовольчої групи, але, швидше за все, інерційно — з огляду на сезонну зміну структури попиту. Країну споживачів дедалі більше цікавитиме картопля, яка, до слова, подорожчає у квітні щонайменше на 50—60 копійок на кілограмі.

ОЛІЯ — *подорожчання на 5 відсотків.*

Кабінет Міністрів обмежив експорт насіння соняшника та олії із метою досягти зниження цін на олію, проте, як на мене, ефективність цього кроку буде незначною через об'єктивні очікування лібералізації торгівлі, яку обіцяє Україні приєднання до СОТ. Постачальники сировини, швидше за все, не знизять ціни в очікуванні перемін, а виробники олії знизять обсяги виробництва, тож 5 відсотків подорожчання матимуть інерційний характер після більш суттєвого подорожчання у лютому — березні.

ОВОЧІ — *подешевшання на 3 відсотки. ФРУКТИ* — *подорожчання на 5 відсотків.*

Цілком ймовірно, що подешевшання овочів і подорожчання фруктів країна й не помітить за рідкими винятками (істотніше може подорожчати фруктовий імпорт, а citrusові з прилавків почнуть зникати — кінець сезону). Але плодощовечева продукція, вирощена в приватному секторі, здаватиме ціни неохоче через подорожчання пального, електроенергії тощо.

МОЛОКО — *подешевшання на 3 відсотки.*

Ціни на молоко мають стабілізуватися вже у квітні, оскільки молокозаводи працюватимуть на сировині, яка закуповувалася за високими цінами.

ТРАНСПОРТНІ ПОСЛУГИ — *подорожчання на 25 відсотків.*

Цілком ймовірно, з квітня до 5 відсотків подорожчають пасажирські перевезення на залізниці — відповідний наказ уже погоджується на міністерському рівні. Причому вартість багажних перевезень планують підняти удвічі. Я припускаю, що так і станеться, бо уряд встановив надзвичайно жорстке завдання для Укрзалізниці з відрядувань у держбюджет. Поза тим вирішальний внесок у подорожчання транспортних послуг все-таки зроблять автоперевізники, які, нагадаю, почали піднімати тарифи за проїзд уже в березні.

АЛКОГОЛЬ — *подорожчання на 5 відсотків.*

Цінову динаміку на ринку зумовлюватиме, з одного боку, високий рівень доходів населення і поживавлений святами сезонний попит. А з другого — високі світові та внутрішні ціни на зерно.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

У деяких регіонах наприкінці березня пройшли акції-протести проти неадекватного подорожчання продуктів харчування і тютюнових виробів. Цікаво, що проти підвищення цін на цигарки не заперечували навіть курці, за умови, що маржа від виручки стимулюватиме виробництво корисної для здоров'я продукції.

ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ — *подорожчання на 10 відсотків.*

На динаміку зростання тарифів на житлово-комунальні послуги в квітні й у подальшому впливатиме невідповідність тарифів на опалення, гаряче водопостачання економічно обґрунтованому рівню, чим на сьогодні можуть похвалитися тільки три регіони. Подорожчають електроенергія для населення і газ — для бюджетних організацій.

КРЕДИТИ — *подорожчання на 2 відсотки (до 18 відсотків у гривні — на землю і житло).*

З метою знизити інфляцію Національний банк цілеспрямовано ухylaється від купівлі іноземної валюти на міжбанківському ринку, спостерігаючи за перманентними труднощами комбанків під час виконання резервних вимог і проблемами з підтримкою гривневої ліквідності. На готівковому сегменті валютного ринку під впливом чуток про ревальвацію попит на американський долар швидко наближатиметься до плінтуса валютного коридору в 4,95 гривні. За таких обставин можна прогнозувати незначне зростання ставок за депозитами під тиском інфляції (у тому числі й для банків за депозитними сертифікатами) і опосередковане подорожчання кредитів для населення.

ОФІЦІЙНИЙ КУРС — *5,05 гривні за американський долар.*

Я виходжу з того, що Нацбанк зберігатиме курс на стабільність національної грошової одиниці доти, доки не припиниться період політичної та економічної невизначеності й доки не зникнуть системні ризики, пов'язані із суттєвим подорожчанням енергоносіїв та послабленням американської валюти на світовому ринку.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Судячи з макропрогнозів, на які уряд спирається під час кореляції держбюджету, двозначна інфляція (дефлятор більш як 20 відсотків) у річному вимірі таки планується. Але її негативний вплив на сімейні бюджети може бути істотно зменшений завдяки підвищенню реальних доходів населення, які від початку року зростають удвічі швидше, ніж торік. Неабияким стримуючим антиінфляційним чинником може стати випуск держоблігацій для населення, що пропонує Мінфін. Послабленню інфляційного тиску заважатиме вербальна нестриманість політичних опонентів уряду, яка до всього підживлює інфляційні очікування.

Сергій ВЛАД.

Ціни на молоко мають стабілізуватися вже у квітні

У Полтаві затримано директора лікero–горілчаного підприємства, яке виготовляло фальсифіковану оковиту (*Укрінформ*)

Тринадцятеро дітей госпіталізовано у Санкт–Петербурзі через отруєння хлоркою в аквапарку «Вотервіль» (*«5 канал»*)

У НОМЕР

► *СЕВАСТОПОЛЬ*

Педагоги б'ють школярів

Прокурорська перевірка в одній із севастопольських шкіл виявила факти грубого порушення вчителями прав дітей. З'ясувалося, що на уроці математики педагог ударила по руці восьмикласниці. Результат — травма пальців правої кисті. Вчитель англійської мови із силою схопив учня п'ятого класу за шию і посадив за парту. У хлопчика було зареєстровано забите місце, а на ший з'явилося садно. Винних педагогів покарали — оголосили догану. Хоча потерпілі зі скаргами до правоохоронних органів не зверталися. У противному разі горе-вчителі можуть бути притягнуті до кримінальної відповідальності за статтею 125 Кримінального кодексу України за завдання легких тілесних ушкоджень.

Микола МАГДИЧ.

► *ВОЛИНЬ*

Начальника спіймали на гарячому

Десять тисяч доларів — саме стільки намагався отримати голова однієї з райдержадміністрацій Волинської області за виділення земельної ділянки площею два гектари. Правоохоронці затримали хабарника в момент, коли йому передавали гроші. Тепер чиновник перебуває у слідчому ізоляторі. Проти нього порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України.

Микола ЯКИМЕНКО.

► *ЧЕРНІГІВ*

Виграв... на смерть

Вигравши 3000 гривень на автоматах в ігровому клубі, захмелілий від спиртного чернігівець знов пустив їх у хід і програв. Але на останнє не звернули увагу охоронці грального закладу з двома товаришами, які вирішили відняти виграш. Вони пішли за невдахою й одразу за клубом почали його нещадно бити. Та в кишенях гравця нападники знайшли лише 50 гривень. Їхній люті не було меж. Уранці перехожі знайшли труп забитого чоловіка. Нині всі троє перебувають у слідчому ізоляторі. Порушено кримінальну справу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

У Вінниці зносять самовільно збудовану п'ятиповерхівку

ПОДІЯ ТИЖНЯ

Зносити будинок на улиці Винниченка, 34 (на знімку в центрі), що неподалік від центральної частини міста, почали з даху. Позавчора робітники міського комунального підприємства АБС «Сервіс» розібрали шиферну покрівлю, а також демонтували на першому поверсі кухню. Роботи проводили у присутності представників державної виконавчої служби Замостянського району Вінниці та працівників міліції. Саме вони «приструнили» сторожа, який спробував стати на заваді непроханим гостям. Чоловікові, за його словами, скрутили руки і відсторонили від дверей. Господаря вдома не було. Він перебував за межами міста.

— Ми ще жодного разу не ночували у цьому будинку, — каже до сліз схвильована дружина господаря. — Вісім років зводили його. Жили на воді і хлібі. У нас молодша дитина — інвалід другої групи. Така само група інвалідності у чоловіка. Не дай, Боже, щось станеться з дитиною, яка перелякалася так, що на ній лиця нема, я тоді за себе не ручуся!

Начальник комунального підприємства АБС «Сервіс» Анатолій Плахотнюк пояснив, що саме їхній організації міська влада доручила знести самовільно зведений будинок. Поки що роботи виконують за власні кошти. Але в рішенні суду записано, що знесення будівлі і впорядкування тери-

торії має бути зроблено за рахунок власника. «Будемо продавати вікна, двері, інші матеріали і таким чином повертати свої витрати». Побутову техніку, яку хазяйка забирає з будинку, конфіскувати не можуть, бо вона придбана в кредит, пояснив співрозмовник.

Власник будинку у телефонній розмові пояснив кореспонденту «Голосу України», що дозвіл на будівництво він отримав від міськради давним-давно. Але після того, як у місті змінилася влада, міськрада скасувала своє рішення. «А в мене в цей час уже було збудовано аж три поверхи, — уточнює господар. — Я мав первинний документ і на підставі цього звернувся до суду». «Якщо вони

Фото Олександра КАЛИНИ.

справді повалять такий будинок, то вінницька влада прославиться найбільшою дурістю, яку тільки можна вигадати», — каже спересердя чоловік.

Земельна ділянка під будівлею невелика, тому будинок будували вгору. Він має п'ять поверхів і мансарду.

Коментар заступника міського голови Вінниці Андрія Реви:

— Міська рада звернулася з позовом до суду щодо самочинного будівництва і захоплення частини землі території міської школи, до чого вдався господар

будинку на вулиці Винниченка, 34. Суд, і першої інстанції, і апеляційний, виніс рішення про знесення будинку. Але ще до судових засідань, як і під час розгляду справи, власника будівлі неодноразово попереджали про припинення робіт. Та він не зважав на це. Ми будемо й надалі жорстко обходитися із самобудами.

Для довідки. У місті над Бугом, за інформацією одного з представників міської влади, налічується більш як 500 самовільно збудованих капітальних споруд.

Віктор СКРИПНИК.

«Голосоукраїнці» попереду

Праця газетного фотокореспондента не з легких, навіть у непереносному значенні: сама лише сумка з апаратурою важить більше 10 кілограмів, і щодня намотуєш з нею багато кілометрів життєвих доріг.

Тому завжди приємно, коли твій труд помічають і високо оцінюють. Учора на відкритті виставки-конкурсу «Малий і середній бізнес очима ЗМІ», який організував з нагоди семирічної роботи в Україні «ПрокредитБанк», а також партнери конкурсу газети «Дело», «Инвестгазета» і журнал «Фотографер», ушановували двох фотокорів «Голосу України»: Олександра Клименка, який посів перше місце, й автора цих рядків, удостоєного заохочувального призу від журналу «Фотографер».

Протягом року кращі фотороботи буде представлено на пересувній виставці більш ніж у 25 містах України.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: перший заступник голови правління «ПрокредитБанку» Зузання Деккер вручає головний приз Олександрові Клименку.

Фото автора.

У виправній колонії незаконно видобували корисні копалини

Працівники Державної служби боротьби з економічною злочинністю викрили посадових осіб виправної колонії, що протягом двох років незаконно видобували корисні копалини. Роботи велися на родовищі, яке має державне значення, без відповідної ліцензії, та ще й із залученням комерційних структур.

Нажилися посадові особи колонії добряче: вони отримали прибуток на загальну суму понад 3,7 мільйона гривень. Порушено кримінальну справу.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

У перемоги добрий настрій...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Футбол. Контрольні поєдинки. 26 березня. Франція—Англія. 1:0. Шотландія—Хорватія. 1:1. Білорусь—Туреччина. 2:2. Вірменія—Казахстан. 1:0. Андорра—Латвія. 0:3. Румунія—Росія. 3:0. Іспанія—Італія. 1:0. Португалія—Греція. 1:2. Швейцарія—Німеччина. 0:4. Данія—Чехія. 1:1. Австрія—Нідерланди. 3:4. Швеція—Бразилія. 0:1. Болгарія—Фінляндія. 2:1. Угор-

щина—Словенія. 0:1. Словаччина—Ісландія. 1:2. Польща—США. 0:3. Бельгія—Марокко. 1:4. Північна Ірландія—Грузія. 4:1. Литва—Азербайджан. 1:0. Чорногорія—Норвегія. 3:1. Боснія—Македонія. 2:2. Естонія—Канада. 2:0. Ізраїль—Чилі. 1:0. Мальта—Ліхтенштейн. 7:1. Люксембург—Уельс. 0:2.

Україна—Сербія. 2:0. Голи: Шевченко, 54, Назаренко, 58.

Україна: Кернозенко, Несмачний, Чигринський, Мандзюк, Допілка, Тимошук, Шевченко (Глад-

кий, 88), Голайдо (Воробей, 89), Гусев (Гай, 57), Воронін (Мілевський, 77), Назаренко. Тренер — Олексій Михайличенко.

Сербія: Стойкович, Рукавіна, Видич (Рніч, 74), Іванович, Лукович, Сміляніч (Ковачевич, 83), Станкович (Янкович, 73), Кузманович, Сулеймані (Тошич, 83), Лазович, Жигіч (Саша Іліч, 70). Тренер — Мирослав Джукич.

Попереджено: Лазовича, 32, Жигіча, 61, Вороніна, 74.

Арбітр — Роман Лаюкс (Латвія).

Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 10 000 глядачів. 3 градуси.

Другий гол став наслідком красивого удару Сергія Назаренка метрів з сімнадцяти. Йому м'яч скинув активний і дуже корисний Андрій Воронін. Наставники обох команд, зрозуміло, мали різний настрій. Але з представниками ЗМІ обоє спілкувалися охоче.

Мирослав Джукич:

— Ми не можемо бути задоволені результатом і грою. Зрозуміло, зробимо висновки. Позитивне те, що ми набули досвіду. Але прикро, коли пропускаємо, то починаємо нервувати.

— Чи сьогоднішній стартовий склад найсильніший?

— У нас завжди грають кращі.

— Ви не вважаєте, що ваші лідери зіграли надто слабо?

— Якщо команда програє, завжди хтось винуватий.

— За присутності Неманья Відича та Браніслава Івановича Горан Гавранчич не має шансів потрапити в збірну?

— Горан входить тільки до розширеного списку кандидатів, як і Мілош Нінкович.

— Чому ви не запрошуєте сербів із чемпіонату України?

— То наші суто внутрішні справи. Я не хотів би це коментувати.

Олексій Михайличенко:

— Порадувала налаштованість, велике бажання грати наших футболістів. Ніхто не випав із гри, у другому таймі ми змогли додати у швидкості. А в першому — трапилися тактичні помилки, тоді серби виглядали гостріше. Але після перерви ми зуміли додати в усіх компонентах, зокрема, в швидкості, у гри на випередження. Виявили характер. Стали монолітнішими, динамічнішими. Однаково надійно діяли в обороні і нападі. Гадаю, що вдало дебютував Голайдо. Головне — не знітився.

— Справді, в першому таймі наша команда не завжди відзначалася зіграністю...

— Зважте, що у нас з'явилися нові виконавці, почали діяти нові сполучення. А на підготовку мали лише день! Але попри все, як на

мене, лінія оборони зіграла надійно. Радий, що вона не пропустилася грубих помилок, особливо в другому таймі. І це заслуга всієї команди.

— Як оцінюєте гру Шевченка?

— Він виконав великий обсяг роботи, забив м'яча, показав загальний високий рівень гри. Зовсім непомітно було, що Андрій багато пропустив і не мав ігрової практики.

— Чи влилися в колектив Мандзюк і Допілка?

— Мандзюк діяв надійно й мобільно. Допілка здатний більше зробити в атаці, але серби своїми контратаками не дозволили йому підключатися. Одне слово, обоє в команду вписалися нормально.

— Чому так пізно зробили заміни?

— По-перше, був дуже важливий результат. По-друге, хотіли більше дати пограти Вороніну й Шевченку, перевірити їхній стан...

— Сьогодні грав практично основний склад. Як його можна ще підсилити?

— Ті люди, які вийшли на заміну або не змогли зіграти, зможуть підсилити нашу гру й створити необхідну конкуренцію. Але й ті, хто грав у старті, мають чималі резерви і здатні суттєво додати.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: фрагмент київського матчу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вибори столичного голови повинні мати другий тур

Якби вибори київського голови відбулися 22-23 березня, то переміг би Леонід Черновецький з результатом у 28,8 відсотка. Другим з 25,7 відсотка став би Віталій Кличко. Трохи більше 8 процентів киян свій голос віддали б за Олександра Омельченка, а майже 7 відсотків довірили б місто Юрію Луценку. Решта ймовірних кандидатів, як-от Микола Томенко чи Олександр Турчинов, не набрали б і трьох відсотків. Це — результати незалежного соцдослідження, у ході якого опитано більш як 10 тисяч повнолітніх киян.

На думку Олександра Сергієнка, директора аналітико-дослідницького центру «Інститут міста», саме Черновецький і Кличко залишаться головними претендентами на пост глави міста. На остаточний розклад голосів вплинути може кілька моментів. По-перше, кандидатура від Юлії Тимошенко, яку в столиці вважають найпопулярнішим політиком. По-друге, прийняття закону про проведення двотурового голосування. Мовляв, це чи не єдиний шанс перемогти Черновецького. Буцімто тих, хто його підтримує, набагато менше, ніж його противників. І у другому турі голосування експерти прогнозують безперечну поразку нинішнього очільника міста.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Сьогодні спробують підняти «Нафтогаз-67»

На місце аварії українського судна в Південно-Китайському морі має прибути наймогутніший в Азії кран «Хуа Тєнь Лун», за допомогою якого спробують підняти судно. **Про це повідомили в прес-службі Міністерства транспорту і зв'язку.**

Заступник міністра транспорту Василь Шевченко зазначає, що Посольство України в КНР робить усе можливе, щоб якомога швидше повернути врятованих членів екіпажу судна «Нафтогаз-67» додому. Поки що на місці аварії знайдено тільки два тіла загиблих моряків. Пошук інших 16 членів екіпажу «Нафтогазу-67» триває цілодобово.

Київські батьки — за комендантську годину для своїх дітей

64% киян не проти посадити своїх нащадків під домашній арешт і виступають за введення комендантської години для неповнолітніх у нічний час. Такі дані соціологічного опитування, проведеного «Батьковим клубом» в 10 районах столиці. Їх оприлюднив депутат Київради, заступник голови Постійної комісії з питань охорони здоров'я та соціального захисту Олександр Пабат.

— Багато хто з батьків, які підтримують ідею, розуміє, що їхні діти у цей час і так перебувають удома, проте хочуть забезпечити їх від спілкування з безпритульними, які мандрують країною, доїжджають до центру, ство-

рюють нові компанії і втягують туди киян, — пояснює він.

Відтак більшість опитаних пропонують заборонити дітям до 10 років вештатися вулицями без супроводу дорослих з 20-ї години. Для дітей 10-14 років хочуть ввести комендантську годину з 9-ї вечора. А от підлітки 14-16 років можуть самі перебувати на вулиці до 22-ї години.

— Багато хто виступає і за те, щоб комендантської години дотримувалися заклади, де діти збираються: комп'ютерні та ігрові клуби, різноманітні розливайки та гонделики, — продовжує О. Пабат.

Такі заклади батьки у разі непокори майже

ФОТОФАКТ

Перший віце-прем'єр-міністр Олександр Турчинов спілкується з журналістами під час дня відкритих дверей у Будинку уряду України.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

одностайно пропонують прикрити. А деякі переконані: господарі цих установ, які впускають дитину після 21-ї на поріг, повинні нести кримінальну відповідальність. При цьому відповідати самі за своїх дітей, котрі тиняються вулицями вночі, готові лише 32% батьків. 20% взагалі не бачать у цьому своєї провини.

Олександр Пабат наголошує: комендантська година вже успішно діє у США, Латвії та Азербайджані. У нас це поки що забаганка батьків, яка невдовзі може стати реальністю: проект відповідного рішення Київради вже на стадії підготовки.

Наталія ОВДІЄНКО.

Работоргівці шість років продавали людей

Правоохоронці Одеської області затримали чотирьох мешканців Татарбунарського району, ромів за національністю. Їм пред'явлено обвинувачення в тому, що шість років ці люди організовували вербування і відправлення на територію Російської Федерації своїх земляків нібито на сільгоспроботи.

В Орловській області громадяни України опинилися в становищі рабів — їх помістили в сараї, морили голодом, примушували працювати по 18 годин на добу. Російські роми знущалися над українськими, цькували їх собаками, забирали документи. По закінченні жнив рабам видали на руки по 1000 рублів (200 гривень) на придбання залізничних квитків. Загалом це злочинне угруповання переправило до Росії 50 мешканців Татарбунарського району. Не всі вони повернулися в Україну.

Правоохоронні органи Одеської області пошуки работоргівців розпочали ще шість років тому, але ті до України повернулися не відразу. Відсилівшись в російській глибинці, днями роми повернулися, і їх негайно взяли під варту. Нині вони дають свідчення слідчому.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Стихійний страйк провели працівники швейного підприємства

Працівники ВАТ «Трембіта» висловлювали своє невдоволення низькою зарплатнею. Підприємство, однак, не належить до збанкрутілих. Швидше, до процвітаючих: експортує чоловічі костюми до США, Італії, Німеччини, Австрії, Франції, Швейцарії. Проте працівники скаржаться, що адміністрація підприємства не здійснює компенсаційні доплати до зарплати відповідно до рівня інфляції. Окрім того, у лютому через зменшення обсягів виробництва вони не отримали звичну вісімдесятивідсоткову надбавку до зарплати. Багатьом працівникам було виплачено зарплату, меншу за 1000 гривень. З огляду на таку тяжку працю та ціни в магазинах, сума вражає мізерністю, навіть як для провінції. Генеральний ди-

ректор ВАТ «Трембіта» Стелла Станкевич заявила, що поділяє обурення своїх працівників щодо підвищення цін, однак підприємство працює за довготривалими контрактами і тому не може їх не виконати.

Директор звернула увагу на те, що ті працівниці, які були зайняті у лютому в повному обсязі, отримали відповідну зарплату, а «менше отримали лише ті, хто менше працював».

Страйкарі та адміністрація підприємства намагатимуться шукати порозуміння за столом переговорів за участі профспілок. Отже, страйк, принаймні тимчасово, припинено.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Внутрішні війська — осередок стабільності

У Верховного Головнокомандувача Збройних сил ставлення до Внутрішніх військ МВС України особливе. Позавчора Віктор Ющенко підтвердив це на святковій зустрічі, присвяченій 16-річчю ВВ.

Свій девіз «Честь, мужність, закон» вони втілюють у життя щодня: під час несення бойового чергування, виконання міжнародної місії, охорони громадського порядку й важливих державних об'єктів. Внутрішні війська — гарант безпеки й стабільності, що залишається завжди поза політикою, відзначив Президент. Ведучи мову про місце України у світовому співтоваристві, Віктор Ющенко підкреслив, що країна має стати членом системи Європейської колективної безпеки. Внутрішні війська давно зарекомендували себе надійною, відповідальною, високопрофесійною військовою структурою, яка захищає права й свободи громадян.

Вони не раз демонстрували на міжнародному рівні бійцівський характер, демократичні цінності, що, безсумнівно, сприяло зміцненню авторитету України.

Тому «військам внутрішнього спокою», як шанобливо називають ВВ, держава має приділяти максимум уваги.

«Я знаю ваші проблеми — соціальні та житлові, тримаю на контролі, надалі вимагатиму комплексного їх розв'язання», — зазначив Президент. Він поінформував урочисті збори про те, що

уряд поновив статус учасників бойових дій військовослужбовцям, котрі виконують інтернаціональний обов'язок у Косово.

Верховний Головнокомандувач привітав особовий склад елітних військ зі святом і багатьом тим, хто відзначився, вручив державні нагороди.

З 16-літтям ВВ поздоровили також Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. Юрій Луценко вкотре заявив про готовність усіляко розвивати Внутрішні війська.

— Ми плідно взаємодіятимемо й тоді, коли на базі ВВ створють Національну гвардію, — запевнив міністр внутрішніх справ. Він з гордістю казав про високі мобільні можливості підрозділів, фізичну й моральну підготовку бійців спецпідрозділів, патріотизм всього особового складу військ. Найкращих він нагородив відзнаками й зброєю.

А потім був концерт, в якому взяли участь заслужені й народні артисти країни, а також московський гість артист-«генерал» Олексій Булдаков.

Іван ІЛІЯШ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Ми розбираємося в цих історіях. Але, на жаль, не так швидко в нас працюють закони. Виходить, що поки прокуратура вирішує, хто і як цим займатиметься, ситуація змінюється десять разів», — каже одеський міський голова Едуард ГУРВІЦ

ШАХРАЙСТВО

Шлам-фантом

У документації біржі сировина фігурувала як нічийна.

Цього року на підприємствах вугільної галузі правоохоронці Луганської області виявили більш як сотню різних злочинів. Усього за цей період порушено понад 100 кримінальних справ у злочинах, 77 з яких належать до категорії тяжких. У державний бюджет уже повернули близько 31 млн. грн.

У поле зору правоохоронців потрапила приватна фірма, яка раптом зайнялася поставками шламу для однієї з теплоелектростанцій України. Оперативників зацікавило насамперед походження затребуваного товару, оскільки бізнес-структура не тільки не видобувала вугілля, а й навіть його не переробляла. У ході оперативної роботи вдалося встановити, що більш як 7 мільйонів тонн відходів вуглезбагачення, продані теплоелектростанції, були придбані на біржових торгах у Луганську. Причому в документації біржі ця сировина фігурувала як... нічийна. Як виявилось, ця велика партія палива визнана нічийною рішенням місцевої селищної ради, депутати якої керувалися висновком податкової інспекції, який підтверджує нічийність терикона.

Податківці у свою чергу розповіли правоохоронцям, що оформили цей документ на підставі довідки, складеної й підписаної директором і головним бухгалтером однієї з центральних збагачувальних фабрик. У ній чорним по білому було написано, що у відстійнику, розташованому на землях фабрики, зберігається майже десяток мільйонів тонн відходів збагачення, які... ніде не знаходяться, отже, є нічийними. Після цього оперативники провели перевірку на загальному збагачувальній фабриці, на території якої, немов у бермудському трикутнику, невідомо звідки з'являються й незрозуміло куди зникають цілі гори шламу.

У ході перевірки бухгалтерської документації цього підприємства було встановлено, що фактично згадана партія шламу певний час справді була-таки на його балансі. Більше того, фігурує не тільки у звітах, наданих раніше податківцям і екологам, але й у довідках, які направлялися державній холдинговій компанії, у структуру якої входить ця збагачувальна фабрика. В результаті з'ясувалося, що, зловживаючи своїм службовим становищем, керівники ЦЗФ сфабрикували документ, відповідно до якого з балансу підприємства, немов фантом, випарувалася величезна кількість шламу. Якби ця партія сировини була продана теплоелектростанціям без посередників, як балансове майно, бюджет держави поповнився б величезними коштами. Але замість цього на «нічийному» шламі нагріли руки ділки, у тому числі й керівники ЦЗФ, що заробили на махінації більше мільйона гривень.

Алла АНТИПОВА.

ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ

Прощай, курортна Пальміро?

Цього курортного сезону, як і минулого, дитячий санаторій імені Чувиріна, розташований у рекреаційній зоні Одеси, маленьких пацієнтів, які страждають на серцеві захворювання, прийняти не зможе. Санаторій, що протягом 70 років приймав на лікування дітей, другий рік пустує, лікувальні корпуси руйнуються. З 21 штатного співробітника дитячої оздоровниці на сьогодні лишилося тільки 6.

Шостого квітня 2006 року в санаторії з'явилися невідомі особи з документами на руках, які свідчили, що дитячий санаторій належить якійсь комерційній структурі. Ця структура виставила охорону, котра не пропускає співробітників санаторію на територію оздоровниці. Судова справа з повернення санаторію в державну власність триває не перший рік, а кінця й краю їй немає.

Одеське представництво ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» на цей час є позивачем у 45 судових справах з повернення колись відчужених санаторіїв. Ведеться боротьба за санаторії імені Пирогова, «Фонтан», «Україна».

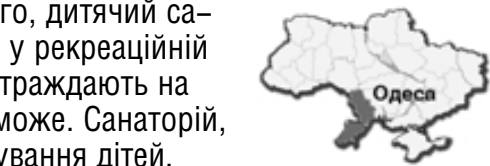

Ну а доля санаторію імені Горького, що у ці дні вершиться на очах усього міста, не може не обурювати.

— Це — унікальний санаторій, — розповідає завідувач відділення реабілітації санаторію Павло Ковальчук. — Тут лікуються хворі після операцій на органах травлення й глаукомні хворі. За рік реабілітацію проходить більш як тисяча хворих зі всієї України.

З 2000-го почалося знищення унікальної оздоровниці, розташованої на крутому морському березі. Територія санаторію площею майже 4 гектари була передана ТОВ «Марс». Пізніше, відповідно до рішення сесії Одеської міської ради земля оздоровниці була подарована 35 особам, які негайно розгорнули будівництво вілл і особняків.

В 2007 році прокуратура Київського ра-

йону Одеси порушила кримінальну справу за фактом нахабного присвоєння ще одного гектара землі. Нові власники в День Незалежності України торік ви-

рубали на території санаторію серед білого дня гай і почали спорудження будинків. І прокуратура не указ для забудовників, які і вдень і вночі зводять хорони на березі Чорного моря.

Класична схема відчуження, тобто знищення санаторіїв, проста, як рівнобедрений трикутник. Спочатку укладається договір про спільну діяльність між санаторієм і яким-небудь ТОВ. Відповідно до цього договору інвестор вносить певну суму на рахунок оздоровниці. Санаторій на цю суму виконує ремонтно-будівельні роботи. Пізніше санаторій і інвестор начебто заробляють гроші на оздоровленні трудящих. Насправді роботи з ремонту не ведуться, що дає інвесторові підстави звернутися до суду з позовними вимогами стосовно невиконання умов договору. І тоді за рішенням суду або за мировою угодою

майно санаторіїв переходить до інвесторів-благодійників. Це — хитра система обману, яка виникла в Одесі. Грунтується вона на юридичних проблемах українського законодавства. І досить успішно працює на користь ділків-прихвизаторів.

— Період розгубленості й масового знищення санаторіїв уже минув, — розповідає генеральний директор представництва ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» в Одеській області Лідія Рогатина. —

Проведена інвентаризація всіх санаторіїв, готується техдокументація на придбання права власності, потім почнеться процес відчуження землі.

Дивом уціліли від злочинної приватизації санаторії Горького, «Червоні Зорі», «Заток», імені Лермонтова, «Зелений Мис», пансіонат «Мирний» брали участь у тендерах на санаторно-курортне обслуговування хворих і виграли. На 70 відсотків завантаженість санаторіїв у нинішньому курортному сезоні гарантована.

Яким він буде? Торік курортні установи Одеси заробили 2 мільйони гривень. Але це — краплинка в морі. Від колишньої слави одеських курортів залишилися одні спогади, відблиски фінансової удачі. Дотепер не запрацював на повну потужність найбільший санаторій на знаменитому Куяльницькому лимані, лікувальні грязі якого зміцнили здоров'я не однієї сотні хворих. Досі не вирішена на користь держави доля санаторію «Україна».

«Укрпрофоздоровниця» почала боротися за повернення своїх санаторіїв. А от Міністерство оборони віддало «тугим гаманцям», можна сказати, за безцінь три чудові санаторії на березі Чорного моря. Нині на місці військових санаторіїв стоять кам'яні джунглі хмарочосів.

Вислизають поступово зі сфери впливу Міністерства охорони здоров'я України дитячі протитуберкульозні санаторії «Люстдорф» і «Зелена гірка». Під загрозою знищення опинилися відомчі санаторії. Оздоровниці «ріжуться» на наділи, на сотки. На яких миттєво з'являються особняки.

Схожа доля чекає й дитячі центри відпочинку — з курортної карти Одеси вони зникають із катастрофічною швидкістю.

Говорячи мовою медиків, курортно-санаторні установи Одеси ще не мертві, але й не живуть повноцінним життям. Невже згасає курортна слава Одеси?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

* ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ *

Приватизують усе, навіть... нужники

Суттєву відмінність має приватизація державної власності у промислових і аграрних регіонах країни. Якщо в одних покупці «чубляться» на аукціонах за виробничі гіганти, то в других задовольняються навіть, даруйте, нужниками. Принаймні на Вінниччині такий продали вже не один. І на нинішній рік такий «об'єкт» теж виставлений на продаж.

На початку приватизації, трохи більше десяти років тому, на Вінниччині нараховувалося 5,5 тисячі приватизаційних об'єктів. Нині їх залишилося 1,5 тисячі. Вибір невеликий. Все краще підприємці вже прибрали до рук. Що менший попит, то більше

бажаючих отримати у власність хоча б яку-небудь частку державного майна. Принаймні так стверджує голова регіонального відділення Фонду держмайна України (ФДМУ) у Вінницькій області Петро Гижко. Наприклад, на нинішній рік серед інших об'єктів

приватизації заплановано продати навіть будку на прохідній колишнього підприємства «Агропромсільбуд», а також... нужник, що розташований на території цього ж підприємства.

— Під час приватизації основного майна названі об'єкти з різних причин не потрапили до загального списку, тепер продаватимемо окремо, — уточнює пан Гижко. Таких або схожих об'єктів приватизації у переліку на нинішній рік найбільше. Це — фундаменти уже розвалених приміщень, вагончики, недобудовані споруди... Винятком є хіба що Вінницький аеропорт. Ле-

вову частку надходжень до бюджету планують виручити саме за «повітряні ворота» міста. Як ми повідомляли раніше, стартова ціна об'єкта визначена у сумі більше ста мільйонів гривень.

— Невже й на руїни чи на нужники знайдеться покупець?

— Покупців — море, — відповідає пан Гижко. — Тому й конкуренція велика. Змагаються наввипередки.

Наприклад, у селі Жорнище Іллінецького району торік продали сторожовий вагончик. Він був у державній власності, тому й опинився у списку приватизаційних. За

«Сіамські близнюки» районної преси

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

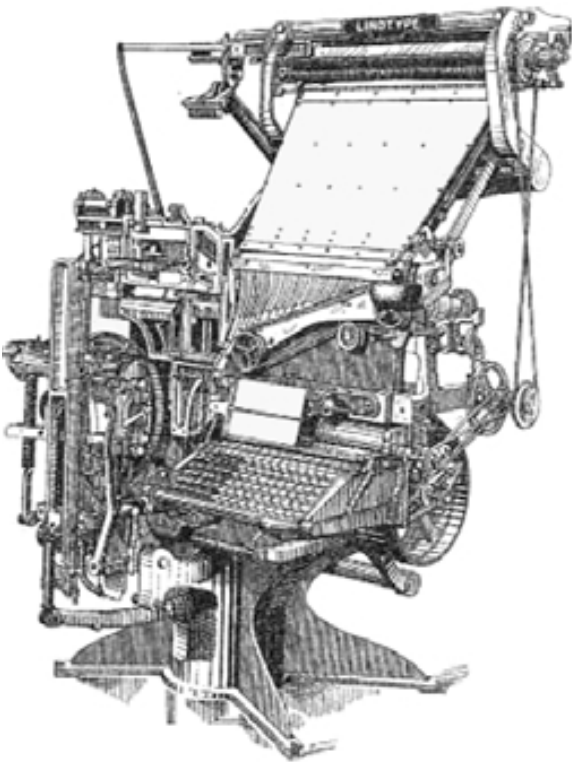
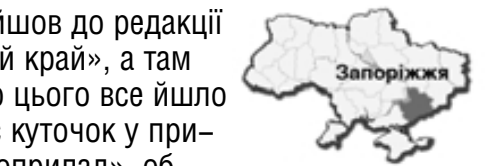
Якось, перебуваючи у відрядженні, зайшов до редакції куйбишевської районної газети «Рідний край», а там біда — не вийшов черговий номер. До цього все йшло давно, бо в убогій друкарні, яка знімає куточок у приміщенні збанкрутілого заводу «Електроприлад», обладнання настільки зношене, що до нього вже втомилися виточувати запчастини місцеві умільці. Та й чи можна назвати обладнанням перероблену під прямий офсет машину високого друку ПП 45Р, котра по кілька разів на місяць виходить з ладу? А тоді вона стала зовсім, бо «полетів» цілий вузол, і його з великими труднощами напители аж у сусідній області.

— Гірше вже нікуди, — пояснив директор Сергій Ляшенко. — Друкарня балансує на межі закриття. Залишилося всього вісім працівників, а тепер нас ще й виселяють із заводу, бо на те, щоб викупити приміщення, немає грошей. Тих мізерних прибутків, які ми отримуємо, ледь вистачає на виплату зарплати та пільгових пенсій. Нині у нас два пільговики, а через кілька місяців буде вже чотири, і страшно навіть подумати, що їх чекає, коли й справді доведеться закриватися.

А що ж думають з цього приводу господари? Було б несправедливо звинувачувати голів районної ради Юрія Савчука та районної державної адміністрації Ігоря Остапенка в байдужості, бо друкарня орендує приміщення на заводі вже 50 років, але ніхто з їхніх попередників і пальцем не поворухнув, щоб чимось допомогти поліграфістам. Та й на редакцію звертали увагу хіба що тоді, коли в газеті публікували матеріали, котрі чимось не подобалися начальству. Бо навіть у сільській глибинці районка весь час була рентабельною. Це тепер додалося мороки з її частковим фінансуванням. Торік уперше заклали в бюджет дотацію в 10 тисяч гривень, однак до редакції вони не дійшли. Бо в районі вирішили, що вистачить і тієї допомоги, яку надала всім комунальним виданням обласна рада.

На нинішній рік теж передбачили символічну дотацію для газети та затвердили районну програму розвитку поліграфічного виробництва й розповсюдження видавничої продукції. Але, як кажуть, поки сонце зійде, роса очі виїсть. У тій злочасній програмі замість реальних коштів — лише сподівання на диво. Та навіть якщо й справді вдасться отримати якісь додаткові надходження до бюджету, перерахувати їх на придбання офсетної друкарської машини не дозволять формальності. Тому після довгої дискусії на сесії районної ради гіпотетичні кошти вирішили направити на поповнення статутного фонду друкарні, а вже тоді... Та є ще одна нездоланна бюрократична перешкода — тендер, такий собі сучасний синонім слова «амінь». І все ж, за словами голови райради Юрія Савчука, ситуацію вдалося дещо пом'якшити: колектив друкарні звільнили від сплати податків і домовилися з власниками заводу про продовження строку оренди приміщення.

Але й в інших сільських районах картина не набагато краща. Малі комунальні друкарні потихеньку вмирають. А в Запорізькому районі вже триває процес ліквідації поліграфічного підприємства, який

Такі рядковідливні набірні машини (лінотипи) ще в 80-90-х роках минулого століття залишалися символом поліграфії районних газет.

ках, коли їх вивели зі складу об'єктів спільної власності територіальних громад області й передали містам та районам. Втім, комунальна форма власності ще не означає неминучої приреченості. Там, де підприємства мали достатньо коштів для заміни обладнання, де були підприємливі директори, котрі забезпечували роботою свої колективи, а місцеві ради хоч трішки їм допомагали, і нині справи непогані. Це можна сказати про обласну друкарню «Гарт», запорізьку міську друкарню «Дніпровський металург» та Бердянську міську друкарню. Ось один із прикладів. У 2004 році в рамках реалізації регіональних галузевих програм «Журналіст» та «Мала

преса» було повністю переоснащено КП «Мелітопольська міська друкарня», і сьогодні тут виходять у світ 48 газет, що розповсюджуються в Запорізькій та сусідніх областях. Що ж стосується сільських територій, то подальшу перспективу мають хіба що Пологівська й Гуляйпільська районні та Токамацька міська друкарні, де є сучасне поліграфічне обладнання, а відповідно, і замовлення на продукцію.

Можна говорити про гострий дефіцит бюджетних коштів, та чи виправдає це керівників органів місцевого самоврядування, котрі через бездіяльність, а то й свідомо занепастили прибутковий для територіальних громад бізнес? Адже за останні п'ять років за рахунок появи приватних структур мережа поліграфічних підприємств області зросла більш ніж утричі. Вони не лише добре прижилися в новому для себе середовищі, але й упевнено потіснили комунальників. Відтоді безперечним лідером у регіоні став видавничий дім «Кераміст», де нині друкуються 180 газет з різних областей України.

У тому, що давно обіцяне роздержавлення комунальних ЗМІ відбудеться в недалекому майбутньому, вже ніхто не сумнівається. Із цим змирися навіть місцева влада. Відповідно, змінюється й механізм її взаємодії із редакціями своїх газет. Якщо торік на їх підтримку з обласного бюджету надали 400 тисяч гривень, і ці гроші пішли на «латання дірок», то нинішнього року обласна рада відмовилася від принципу «кожній сестрі — по сережці». Дали більше, аж 500 тисяч гривень, однак ці кошти потрібні ще заробити. А далі комунальні видання чекає ота «воля», про яку навіть подумати страшно. Адже в переважній своїй масі вони не готові до роботи в нових умовах, бо не мають ні достатніх фінансових ресурсів, ні кваліфікованих кадрів, ні тиражів. Уже тепер на деякі з них шкода дивитися, бо такі убогі, наче солдатський бойовий листок! Ясна річ, вони загинуть у нерівному бою із тиражними комерційними виданнями, котрі дуже ґрунтовно готуються до роздержавлення районної преси й уже запустили свої мацальця в сільську глибинку. А впадуть районки, закриються і малі комунальні друкарні, котрі зв'язані з ними однією пуповиною.

Чи варто оплакувати те, що вже віджило своє? Мабуть, ні. Бо хороші журналісти та поліграфісти знайдуть роботу в нових структурах. Але держава має створити механізм соціального захисту для тих із них, хто незабаром вийде на пенсію. У поліграфістів, котрі працювали у шкідливих для здоров'я умовах, вона починається на п'ять років раніше, однак цей пільговий строк до настання пенсійного віку оплачують своїм коштом підприємства. А хто буде потім, якщо друкарня закритється? Не все просто і з журналістами, котрі нині привірняні в оплаті праці та в пенсійному забезпеченні до певних категорій державних службовців. Перевести їх на звичайні трудові пенсії? Але ж їхні внески до Пенсійного фонду України в два з половиною рази більші, ніж в інших працівників. Виходить, дев'ять років люди відривали від своєї зарплати ту частку, яка нині на деяких підприємствах спрямовується в недержавні пенсійні фонди, а в результаті нічого не отримують. Хіба ж так годиться?!

Микола МАНЬКО.

ТЕНДЕНЦІЇ

У боротьбі зі свавіллям

Лише чверть підприємців Миколаївщини задоволена умовами свого існування.

Понад 60% представників малого та середнього бізнесу вважають головною перешкодою у своїй діяльності неврегульованість земельних відносин, 40% незадоволені орендними відносинами, 50% потребують мікрокредитування. Втім, умови, в яких існує малий та середній бізнес Миколаївської області, 65% респондентів оцінили як задовільні, повністю задоволені умовами 25%. Такі результати опитування серед представників малого та середнього бізнесу озвучив голова Центру соціально-економічних та політичних досліджень і технологій «Перспектива» Михайло Антоненко. Керівник центру відмітив, що лише кожен десятий підприємець погодився відповісти на запитання анкети, що свідчить про певну закритість бізнесу. І лише 10% підприємців об'єднані в ради та спілки для захисту своїх інтересів.

Голова ради профспілок підприємців області Олена Герасимчук вважає, що головна проблема, яка хвилює сьогодні бізнес, — свавілля представників контролюючих та дозвільних органів. Непоодинокі приклади, коли чиновники всупереч існуючим нормам вимагають від підприємців безліч непотрібних для відкриття бізнесу документів. Такі факти зафіксовані в Ленінському районі міста, в Новій Одесі. Серйозні нарікання з боку підприємців викликає діяльність ВАТ «Миколаївобленерго», яке встановлює «непідйомні» умови. Так, лише за підключення до електромереж представникам малого та середнього бізнесу слід заплатити до 300 тисяч гривень.

Втім, як повідомляють в облдержадміністрації, динаміка показників розвитку підприємництва характеризується позитивними тенденціями. Загалом кількість суб'єктів малого підприємництва складає 74,5 тисячі, з яких 8230 — малі підприємства, юридичні особи, 66,3 тисячі — це підприємці, фізичні особи. Різниця між кількістю юридичних осіб-підприємців і підприємців, що є фізичними особами і яких набагато більше, пояснюють більш сприятливими регуляторним та податковим режимами для індивідуальних підприємців. Обсяг реалізованої продукції малих підприємств у загальному обсязі реалізованої продукції в цілому по області складає 10,2 відсотка. В 2007 році до бюджетів усіх рівнів суб'єктами малого підприємництва сплачено податків на суму 134 млн. грн., що на 8,4 % більше, ніж у попередньому році. Втім, є й негативні приклади. В окремих районах намітилась тенденція до скорочення малих підприємств. На 7 відсотків скоротилась кількість малих підприємств у Баштанському районі, на 6 відсотків у Веселинівському, на 5 відсотків у Миколаївському.

Олена ІВАШКО.

* ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ * ВЛАСНІСТЬ *

словами співрозмовника, стартова ціна будки для сторожа становила 1,5 тисячі гривень. А під час торгів вартість об'єкта зросла до семи тисяч(!) гривень.

— Приблизно за таку ціну ми колись продали кінотеатр «Дружба», — наводить порівняння начальник відділення ФДМУ, — і то десь за п'ятим чи шостим разом. Бо не було покупця. Так само по декілька разів оголошували торги на продаж павільйону, що розташований біля готелю «Південний Буг». Ледве збулися тоді. Тепер там земля на вагу золота.

В Гайсині багато разів виставляли на продаж приміщення ідальні заводу «Промінь». Ніхто не хотів брати. Тепер від покупців нема відбою. І це

за умови, що всі об'єкти подорожчали — в середньому за десять років їхня ціна підскочила у стільки ж разів, уточнює співрозмовник.

Починаючи з минулого року всі об'єкти йдуть з молотка разом із земельною ділянкою, на якій вони знаходяться, пояснює співрозмовник. Раніше землю продавала територіальна громада. За виручені кошти вона поповнювала свій місцевий бюджет. Тепер усі виручені гроші надходять державі. Ускладнилася процедура оформлення договорів.

— Продати об'єкт без земельної ділянки, на якій він розташований, можна приблизно за три-чотири місяці, — каже пан Гижко. — А оформити документи на землю менш ніж за рік не вдасться.

Тому й пригальмувався процес. Але таким є документ Кабміну, ми змушені його дотримуватися. Саме за рахунок підвищення вартості об'єктів Вінницьке відділення ФДМУ виконує доведені плани приватизації. Колись їх продавали більше, але дешевше, тепер — менше, зате дорожче. Так, торік за рахунок придбання приватизаційних об'єктів вінницьани поповнили Держбюджет на 9,3 мільйона гривень, ще 5 мільйонів надійшло в обласний бюджет.

Крім згаданого Вінницького аеропорту, покупці можуть припинитися ще до низки об'єктів. Серед них — приміщення колишнього заводу в Гайсині; чотири винище колишніх радгоспів з вирощування фруктів; більше 100

об'єктів незавершеного будівництва (серед них привабливими є недобудовані приміщення м'ясокомбінату та овочесховища заводу «Кристал»); розвалене приміщення житлового будинку Шпиківського цукрозаводу; лазня (точніше, фундамент від неї) у райцентрі Чечельник. Вибір, що й казати, невеликий. Але курчат восени лічать, зазначає начальник відділення ФДМУ. Пан Гижко переконаний, що покупці все підметуть. Бо навіть там, де залишилися тільки фундаменти, у власність до покупця перейде земельна ділянка. А з нею ти вже — господар. В цьому й полягає головна мета приватизації — реалізувати все у господарські руки, уточнює співрозмовник.

Віктор СКРИПНИК.

КРИМІНАЛ

► ОДЕСА
Мотиви вбивства — комерційні взаємини

Увечері в районі 411-го військового клінічного шпиталю Південного оперативного командування знайшли тіло чоловіка. Співробітники правоохоронних органів виявили на місці події 14 стріляних гільз калібру 7,62 мм. У результаті оперативно-розшукових дій встановили, що загинув 38-літній бізнесмен Сергій К., співзасновник транспортного підприємства, який прописаний у Херсоні й проживав в Одесі. Зброї, з якої стріляли, виявити не вдалося. Мотивами вбивства, кажуть правоохоронці, могли стати комерційні взаємини.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

► ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

22-річний рибалка так покупався, що рятувальники майже добу шукали його у воді

Нещастя сталося в Галицькому районі. Компанія молодиків приїхала з Івано-Франківська на річку Гнила Липа порибалити. Кльову не було, тож хлопці вирішили підняти собі настрій спиртним. Один із них так розігрівся, що вирішив остудитися в холодній воді. Не слухаючи застережень друзів, вплив метрів на тридцять від берега, а повернувшись назад уже не зміг: м'язи скував холод. Рибалки негайно повідомили про біду рятувальників. Ті майже добу шукали тіло бідолахи, аж поки вилунали його у Дністрі. Це вже четвертий потопельник на Прикарпатті з початку року.

Дарина НАЗАРЧУК.

► СЕВАСТОПОЛЬ

На городі — коноплі...

Мешканець севаستопольського приміського селища Цукрова Голівка організував нелегальний бізнес, як то кажуть, не відходячи від власного городу. На присадибній ділянці він вирощував коноплі, у будинку переробляв їх «до кондиції» і реалізовував продукт місцевим наркоманам. Зацікавившись протиправною діяльністю тридцятирічного наркоторговця співробітники Балаклавського райвідділу міліції вилунали в нього майже кілограм підготовлених до продажу конопель. За повідомленням начальника слідчого відділу Балаклавського РВВС Володимира Морозова, «підприємницькі» таланти наркоділка «ощінять» відповідно до вимог частини 1 статті 309 Кримінального кодексу України — «незаконні операції з наркотиками».

Микола МАГДИЧ.

► КРЕМЕНЧУК

Не залишайте цінних речей в автомобілях!

У Кременчуці правоохоронці затримали дві групи осіб, які займалися крадіжками майна з автомобілів. До складу першої входило чотири особи. Злочинці розбивали скло викруткою та забирали з машин цінні речі. Усі затримані — раніше судимі, віком від 20 до 32 років. Наразі міліціонери вже довели причетність цієї групи до 19 крадіжок з автомобілів. Аналогічним способом діяла й друга група, затримана оперативниками. 26-ти та 27-річні кременчужани теж викрадали цінні речі з автівок. На рахунок цих злодіїв близько 14 крадіжок.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

«Там не очерет шумить, там душі дітей розмовляють»

ПАМ'ЯТЬ

66 років тому стародавнє козацьке село Богданівка, що розташоване на березі Південного Бугу, стало справжнім пеклом. У тому пеклі прийняли мученицьку смерть десятки тисяч безневинних людей — дітей, жінок, стареньких. Їх винищували лише тому, що вони народилися євреями. Отже, за ідеологією нацизму, були приречені на смерть.

«...пам'ятників немає»

Богданівку називають другим Бабиным Яром. Тут, у величезному яру за селом, із грудня 1941 по лютий 1942-го було знищено 54 тисячі євреїв. Але правду про страшну трагедію вперто приховували ідеологи вже іншої, радянської, системи. Не потрібна була така правда. Не вписувалася вона в хрестоматійну історію Великої Вітчизняної, бо не несла в собі героїчної патетики.

Лише в 60-і світ заговорив про табори смерті, масові вбивства мирних людей, про холокост. В американській публіцистиці з'явився і сам термін «холокост», що означав «жертвопринесення за допомогою вогню». Євреї називають знищення свого народу в роки війни «Шоа» — біда, катастрофа.

Як про катастрофу на початку 60-х поет Євген Євтушенко пише пронизливо відвертий вірш про трагедії в Бабиному Яру:

*«Над Бабьим Яром памятников нет.
Крутой обрыв, як грубое надгробье.
Мне страшно.
Мне сегодня столько лет,
как самому еврейскому народу».*

А в 66-му у журналі «Юность» Анатолій Кузнецов публікує роман-документ «Бабин Яр». Спогади 12-літнього хлопчика про події в Києві буквально обурили громадську думку. Настільки страшною виявилася правда. Автор, звинувачений в антирадянщині, був змушений емігрувати. І от уже сьогодні за його книгою про нашу історію американець Спілберг зняв фільм...

Паралель Бабин Яр — Богданівка не випадкова. Так само, як і про Бабин Яр, правду про Богданівку намагалися забути, насильно стерти її з пам'яті чи просто не помічати. Але не піддається вона забуттю, не придумана поки що машина зі знищення пам'яті. Ще живі ті, хто врятувався зі справжнього пекла, залишилися ті, кому в жажливих снах чуються передсмертні крики над Бугом, є й ті, хто трепетно і відповідально ставиться до минулого.

Один з хоронителів історії свого краю, голова Доманівської районної ради ветеранів В'ячеслав Луценко, розповідає, що в 1968 році на місці розстрілу євреїв у Богданівці встановили скромний обеліск. Але, довідавшись про це, один з місцевих партійних керівників розпорядився знести пам'ятник. «Забороняли ставити пам'ятники, забороняли згадувати про ті події, — каже В'ячеслав Ілліч, — але люди все одно пам'ятали і передавали правду з покоління в покоління».

Дорогою смерті

Правда була жажливою. Наприкінці літа 1941-го територія між Дністром і Південним Бугом, що називалася Трансністрія, перейшла під юрисдикцію і управління Румунії. Свавілья румунських правителів мало відрзнялися за своєю жорстокістю від німецько-фашистських. Так само, як і німці, ті знищували мирних жителів, розстрілювали і спалювали євреїв. На наступний день після того, як Одесу захопили румунські військові підрозділи, там розстріляли понад три тисячі осіб. Через тиждень у портовому сквері було знищено 19 тисяч. Менш як за місяць в Одесі розстріляли близько 35 тисяч радянських громадян.

Тих, кому «пошастило», гнали до Богданівки. Саме тут за наказом Гімmlера розташували концентраційний табір для євреїв Трансністрії — з Миколаївської, Одеської,

Кіровоградської, Вінницької, Чернівецької областей і Молдавії. «Дорогою смерті» став шлях для тисяч людей у Богданівку. Щодня з листопада по 18 грудня 1941 року партії приречених по півтори-дві тисячі осіб тягнулася до місця своєї загибелі.

Очевидці, свідчення яких зняті в документальному фільмі «Исход», згадують, з якою жорстокістю ставилися до в'язнів поліцаї, що їх охороняли. Якщо хтось відставав від колони, його вбивали на місці, — чи то старенький, чи то дитина, — міра покарання для всіх одна. Наступна колона йшла буквально по трупах. Як згадує одна з місцевих жителок, «досі здається, що тут не очерет шумить, а душі дітей між собою розмовляють».

В'язнів, що їх приганяли у Богданівку, тримали у свинарниках і сараях. Рідко кому вдалося вирватися з гетто і знайти допомогу в місцевих жителів. І все-таки під страхом розправи прості селяни допомагали в'язням, рятуючи їх від холоду, голоду, від смерті. Валентині Іванівні Наточій у 1942-му було 14 років (**на знімку**). Вона разом з мамою Олександрою Миколаївною допомогли хлопчику з Тирасполя, Петрику. Вдалося сховати його за селом, у пустому будинку. Вижив хлопець. «Приїжджав він до нас, — розповідає Валентина Іванівна, — шукав «добру-предобру» тітку Шуру, маму мою. Дякував дуже, пропонував відвезти маму до Тирасполя, підлікувати її». Життям зобов'язана цим жінкам й Іда Марківна (тіткою Клавою її звали) з Одеси.

Прибігали до Олександри Миколаївні і дві дівчинки родом з Бессарабії. «Я їх підгодовувала, із собою їжу давала, хотіли і їх сховати. Та не прийшли дівчатка наступного дня. Гадаю, не стало їх...». Не змогли

врятувати і місцеву вчительку, Розу Абрамівну Ейнштейн. Вагітною її розстріляли нелюди. Згадуючи моторошну картину, Валентина Наточій не може стримати сліз.

З 20 грудня загін карателів почав у Богданівці масові вбивства. Роздягнених догола в'язнів групами по 15—20 осіб гнали, підштовхуючи ударами прикладів, до краю обрива, обличчям до яру. Розстрілювали. Убитих або пораниених кидали на дно, де вже палахкотів вогонь. На дітей шкодували патронів, зіштовхували в полум'я живими. Тільки за перший день розправи було розстріляно і спалено три тисячі осіб. Жителі Богданівки згадували, що над селом стовпом стояв жажливий чорний дим і ніде було сховатися від смороду.

Після півторатижневої кривавої вакханалії в'язні зважилися на відчайдушний крок — відмовилися виходити з бараків-свинарників і забарикадувалися там. Але врятуватися бранцям не вдалося. Притулок підпалили разом з ними. До 15 січня 1942 року, коли з Берліна прийшов наказ припинити масове знищення євреїв, у Богданівці вже загинули 52 тисячі осіб. Але розстріли тривали, і до лютого румунсько-німецькі кати замучили в концтаборі 54 тисячі мирних жителів. Для того, щоб стримати потоки крові, що лилася у Південний Буг, на місці страти звели дамбу два метри заввишки і 12 завдовжки...

«Нехай тіні жертв Майданека, Дахау, Освенціма, Богданівки... повстануть з надр землі, нехай передсмертний поклик безневинно замучених пролунає в залі Нюрнберзького суду», — писали «Известия» у дні, коли тривав процес над фашистськими вождями, ідеологами і виконавцями.

«Все мовчки тут кричить»

Після визволення України від окупації Надзвичайна державна комісія з встановлення і розслідування злочинів німецько-фашистських загарбників установила, що усього в Доманівському районі було страчено 120 тисяч євреїв. Місця розстрілів — Богданівка, Мостове, Доманівка, Веселе, Нова Умань, Акмечетські Ставки. В Україні немає району, що став би такою величезною братською могилою для радянських громадян єврейської й інших національностей.

Але тільки в 1996 році в селі Богданівка на місці трагедії спорудили скромний пам'ятний знак. Кошти на це виділив колишній в'язень Богданівського табору смерті, громадянин Ізраїлю, пан Гідалевич. Обіцяли свою допомогу в увічненні жертв Шоа керівники різних міжнародних організацій. Йшлося про те, щоб побудувати в Богданівці меморіальний комплекс, упорядкувати всі братські могили, встановити меморіальні дошки на будинках, де утримувалися приречені в'язні, позначити «дорогу смерті», організовувати до місця поховання туристичні поїздки. На жаль, практично нічого з обіцяного не зроблено. І сьогодні вже обласна державна адміністрація береться за відновлення історичної справедливості. Керівник області Олексій Гаркуша заявив, що меморіал на місці безневинно вбитих обов'язково буде.

А поки що пам'ять про Богданівський Бабин Яр у документальних підтвердженнях зберігається в музеї сільської школи та у районному краєзнавчому. Та ще в страшних спогадах.

*«...Все молча здесь кричит,
и, шапку сняв,
я чувствую, как медленно седею.
И сам я,
как сплошной беззвучный крик,
над тысячами тысяч погребенных.
Я — каждый здесь
расстрелянный старик.
Я — каждый здесь
расстрелянный ребенок...»*

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото автора з архіву.

Хто відкриє очі нашій Феміді на свавілля провінційних суддів?

ЗАОЧНЕ ПРАВОСУДДЯ

Про вибрики української Феміди пересічний громадянин, на жаль, знає не тільки з газетних публікацій та телевізійних новин. Та коли суддівські помилки чи дивні з огляду на законодавство постанови стосуються сильних світу цього, ситуація, як правило, не є критичною. Її майже завжди виправляють суди вищої інстанції під тиском прокуратури, політиків чи майданів. Коли ж віроломний суддівський вердикт стосується пересічних громадян, приміром, матері, яка самотужки виховує неповнолітню доньку, останні залишаються безправними. На тлі відписок і байдужості високих інстанцій, до яких нещасні волають про допомогу, солодким єлеєм на душі для тисяч скривджених українськими суддями громадян лягли заяви Президента України Віктора Ющенка про те, що судова система України потребує негайної реформи. Але, на жаль, поки що ця заява добре вписалася у стару українську народну формулу: казав пан, кожух дам — та слово його тепле.

Переді мною — тека судових рішень, звернень у високі інстанції і поверхових відписок на них. У документах йдеться про «маленьку» українку Людмилу Миховську та її неповнолітню доньку, яких суддя Мукачівського міськрайонного суду своїм рішенням від 10 липня 2007 року фактично позбавив помешкання в будинку №47 на вул. Береша в Мукачевому. Суддя, який слухав цивільну справу за позовом колишньої свекрухи пані Людмили, за твердженням останньої, навіть не завдав собі клопоту викликати до суду іншу сторону і виніс життєво важливе рішення заочно, без участі у процесі їх та їхніх адвокатів.

Тепер про події, які цьому передували. У період з січня по квітень 2007 року Мукачівським міськрайонним судом слухалася цивільна справа за позовом колишнього чоловіка до Людмили Миховської — про розподіл квартири на вул. Береша в Мукачевому та визнання ним права власності на 1/2 частину вказаної квартири. Інтереси сина у цій справі представляла його мати. Підтримуючи позов і наполягаючи на його задоволенні, у ході слухання вона стверджувала, що спірна квартира була придбана подружжям під час шлюбу і є їхньою спільною власністю. З цих підстав вона вимагала поділу спірної квартири, припинення права спільної сумісної власності колишнього подружжя на квартиру і визнання за її сином права на її половину. Рішенням Мукачівського міськрайонного суду від 3 квітня 2007 року в зазначеному позові було відмовлено. Це рішення залишено без змін ухвалою Апеляційного суду Закарпатської області від 3 липня 2007 року.

Суди першої та апеляційної інстанції відмовили позивачу з підстав фактичного припинення шлюбних відносин між подружжям на час придбання спірної квартири Л. Миховською. Суди встановили, що саме Л. Миховська придбала квартиру і зареєструвала своє право власності на неї у встановленому законом порядку. А взаєморозрахунки між матір'ю чоловіка та Л. Миховською на правомірність укладення договору купівлі-продажу не впливали. Згаданими судами були досліджені всі обставини спірних відносин, пов'язаних із придбанням квартири на вул. Береша, підтверджено законність договору купівлі-продажу і визнано право на особисту приватну власність за Людмилою Миховською. Ось така преамбула судового вердикту від 10 липня 2007 року. Тобто через сім днів після

рішення Апеляційного суду Закарпатської області.

Розповідає адвокат Л. Миховської Дмитро Костюкович:

«Тринадцятого липня 2007 року я, представник Людмили Миховської, був у Мукачевому в справах. Мав зустріч з колишньою свекрухою Миховської, яка повідомила мені, що подала нову позовну заяву до Мукачівського міськрайонного суду, — вже про її право власності на спірну квартиру. Перевіряючи інформацію, я звернувся до канцелярії суду і дізнався, що позов до моєї довірительки нещодавно надійшов до суду і перебуває на розгляді. Суддя на моє прохання надати мені, як представнику відповідача, копію позовної заяви під час бесіди з ним сказав, що не пам'ятає такої справи, а його помічника, мовляв, на місці зараз немає. Він зазначив, що вказана справа, мабуть, надійшла до суду нещодавно, він її до розгляду не признавав і призначить, напевно, на вересень 2007 року, оскільки збираться у відпустку. Пан суддя запевнив мене, що копії всіх необхідних документів будуть завчасно надіслані судом на адресу моєї довірительки, а тому турбуватися не слід.

Паралельно до Мукачівського міськрайонного суду з клопотанням від 7.08.2007 року звернувся інший, місцевий, представник Людмили Миховської — Маркус. Він просив про надання можливості ознайомитися з матеріалами справи та отримати копії необхідних документів для підготовки до процесу. Проте ознайомитися з документами йому надали можливість лише 13 серпня 2007 року. Прочитане приголомшило адвоката».

Виявляється, що вже 10 липня 2007 року було винесено заочне рішення про задоволення позову колишньої свекрухи до Л. Миховської, її колишнього чоловіка та продавців квартири про визнання договору купівлі-продажу квартири від 04.06.1997 року в частині покупки недійсним та визнання позивачки дійсним покупцем за вказаним договором. Як стверджують відповідачка та її представники, їм не було надано жодних даних про відправлення на їхню адресу, адресу власника квартири позовної заяви та повістки про дату розгляду. Цікавим є те, що це заочне рішення, як стверджує Дмитро Костюкович, було невідкладно зареєстровано в Мукачівському БТІ, і вже через кілька днів було укладено договір купівлі-продажу з іншою особою. Мотивував це суддя тим, що гроші за квартиру продавцям вносила, як сказано в її позовній заяві,

позивачка. Далі йшлося про те, що саме вона сплачувала за комунальні послуги «впродовж тривалого часу», і цей факт визнає її син, котрий вже відсуджував раніше половину квартири. Тому вона «є фактичним власником квартири і просить задовольнити її вимоги, так як дії Л. С. Миховської суперечать її домовленості з нею та її сином про придбання квартири саме для неї». Отож договір купівлі-продажу в частині, що стосується іншого купця — Людмили Миховської, є вдаваною угодою, укладеною з метою приховати справжнього покупця. Отака основна суть позову свекрухи до невістки та сина, яка дала підставу судді винести рішення. Рішення заочного, без вислуховування аргументів та свідчень іншої сторони.

Зрозуміло, представники Людмили Миховської одразу ж подали до Мукачівського суду заяву про перегляд заочного рішення, а також позовну заяву про визнання недійсним нового договору купівлі-продажу. За інформацією представника Л. Миховської, суддя цього ж суду ухвалою з метою забезпечення позову наклав арешт на спірну квартиру, але подальше провадження ним було призупинено до вирішення по суті заяви про перегляд заочного рішення. Потому було відмовлено в задоволенні заяви про перегляд заочного рішення, посилаючись на пропущений відповідачем термін на звернення до суду, встановлений ЦПК України. Хоча таке посилання у Костюковича викликає сумнів, адже, за його словами, згідно з матеріалами справи документально підтверджено факт отримання копії заочного рішення представником відповідача лише 13.08.2007 року. Заяву ж про перегляд заочного позбавлення квартири було подано до суду через два дні — 15.08.2007 р., тобто в межах встановленого законом десятиденного терміну. Це рішення було оскаржене Людмилою Миховською в Апеляційному суді Закарпатської області. Невдовзі вона отримала повідомлення, що інша судова справа за її позовом про визнання договору купівлі-продажу недійсним, яка була зупи-

нена до вирішення по суті заяви про перегляд заочного рішення, вже призначена до розгляду на 16.11.2007 року. Далі Людмила Миховська пережила черговий шок, бо у повідомленні чорним по білому було написано, що розглядатиме цю справу — хто би ви думали? Той самий суддя. Адвокат Дмитро Костюкович вважає, що згадані обставини є збиткуванням з Людмили Миховської.

Вона ж сама каже: «Я хочу знати одне: чи є в сучасній Україні, яку ми виборили на майданах, хоч трохи правди на боці простих людей. Поки що достукатися до тих, хто обіцяв побудувати справедливую країну, я не можу».

Майже всі звернення адвокатів матері та дитини, яких залишили без даху над головою, до місцевої прокуратури, Генпрокуратури, високих київських судових інстанцій, Вищої ради юстиції, Верховної Ради, СБУ, секретаріату Президента завершилися якщо не відвертими відписками, то відповідями рекомендаційного характеру. Як з'ясувалося, розгляд зазначеного питання поза компетенцією Вищої ради юстиції, СБУ, парламентських комітетів та президентської адміністрації.

Щоправда, днями п. Костюкович отримав листа від члена Ради суддів України, який повідомляє, що звернення до голови Ради суддів України стосовно обставин, викладених у цьому журналістському матеріалі, розглянуто. У порядку, передбаченому ст.97 Закону України «Про судоустрій України», до кваліфікаційної комісії суддів загальних судів Львівського апеляційного округу внесено подання № РСУ4/08, яким ініційоване питання про дисциплінарну відповідальність судді.

Якщо говорити прямо, Президентові і Верховній Раді, українським правозахисним організаціям слід негайно відкрити очі вітчизняній Феміді. Інакше громадянське суспільство, на яке покладають стільки надій, залишиться без даху над головою. До того ж — заочно.

Сергій СУЛИМА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«П'ять хлібин» національного пріоритету

26 березня відбулися загальні збори членів Будівельної палати України. У них взяли участь 247 підприємств та організацій, пов'язаних з будівельною галуззю. Головна тема форуму — спорудження доступного житла як національний пріоритет.

Виступаючи на відкритті з'їзду, Президент закликав оголосити 2008 рік роком реалізації програми «Доступне житло». Щоб ідея не сприймалася як порожня формальність, Віктор Ющенко виклав свої пропозиції для її успішного втілення. Насамперед місцеві органи влади повинні безплатно виділяти землю під будівництво доступного житла, адже подорожчання квадратного метра спричинено великою вартістю процедури землевідведення.

«Якщо міський голова розуміє, що перспективи розвитку міста, задоволення потреби людей у житлі — це його обов'язок, і цей обов'язок сьогодні можна виконати в три-чотири рази краще, відводячи земельні ділянки безплатно, він зробить внесок у здешевлення квадратного метра на 35—40 відсотків», — зазначив Президент. Звичайно, щоб легалізувати таку добродійну ініціативу на законодавчому рівні, доведеться внести зміни до закону про держбюджет на 2008 рік, адже нині чинний закон не передбачає «послаблень» у відведенні землі для спорудження доступного житла. Уряд загалом має передбачити в поправках до бюджету два мільярди гривень на реалізацію названої програми.

Глава держави також доручив Мінфіну, Нацбанку, комерційним банкам та іпотечним установам протягом десяти днів створити робочу групу з напрацювання оптимального режиму кредитування проекту. Віктор Ющенко переконаний, що це нескладне питання, оскільки зараз на українському фінансовому ринку «передосить коштів» і, якщо ними ефективно керувати, можна «дуже швидко» мінімізувати ставку з тих 9—9,5 відсотка, що нині в основному видаються на кредити.

Разом з тим Президент вважає, що держава також повинна взяти участь у реалізації проекту, зокрема, зробити для цього перший внесок. Він досить солідний: одноразова грошова допомога для початку будівництва в розмірі однієї третини від вартості майбутнього помешкання. Решту громадянин має виплачувати сам — з власних коштів чи за рахунок доступних кредитів — протягом 19—20 років. Ще одна дохідна стаття — припинення практики безплатного роздавання квартир високопосадовим чиновникам: від таких благ для «обраних» потерпають чергові (їх понад 1,3 мільйона), які десятиліттями «маринуються» в списках на жадані квадратні метри. Доступне житло має бути для всіх за єдиними нормативами, а не за габаритами посадових портфелів.

Одне слово, як підсумував Віктор Ющенко, реалізуючи програму «Доступне житло» для простих громадян, у державі є всі можливості «нагодувати п'ятьма хлібинами набагато більше людей з черги, ніж за минулі роки».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Господарським судом в Миколаївській області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) ухвалою від 23 січня 2008 р. по справі №5/29/08 порушено провадження у справі про банкрутство та встановлення платоспроможності до Державного підприємства дослідного господарства селекційно-генетичного інституту Національного центру насінництва та сортозвичення «Реконструкція» (56234, Миколаївська область, Березнегуставський район, вулиця Леніна, 13, код 00855061, р/р 26002227 в МФВАТ Мегабанк, МФО 326881).

Розпорядником майна призначено Кияновську Ларису В'ячеславівну (ліцензія серія АВ №307214 від 23.01.2007 р.), адреса для кореспонденції: 54034, м. Миколаїв, а/с 2, тел.: 8-096-630-55-09.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

ПОДІЇ

► ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

«За один день став батьком 13 дітей»

ВАТ «Хмельницькгаз» відгукнулося на залик Президента України Віктора Ющенка взяти участь в акції «Зігрій любов'ю дитину» для допомоги багатодітним сім'ям, де виховується десять і більше дітей. Відтепер під опікою колективу постійно перебуватиме родина Туриків із Кам'янця-Подільського, в якій росте дев'ять хлопчиків та троє дівчаток. Допомога сім'ї була вкрай необхідна, бо вони шойно перебралися в надану міськрадою квартиру і почали її обживати. Разом із господинею — пані Оксаною — керівник кам'янець-подільської філії ВАТ Ігор Нестерук вирушив за покупками в магазин побутової техніки, де жінка вибрала пилосос, великий та малий телевізори, кухонний комбайн. «До цього я мав лише одну доньку, а тут уміти став багатодітним. До речі, крім Туриків, у «Хмельницькгазу» в ці дні з'явилася ще одна підопічна сім'я, яка мешкає в сусідніх Дунаївцях, — повідомив пан Нестерук. — Ми їй надалі всіляко підтримуватимемо родину, як це роблять дбайливі батьки».

Віра ШПИЛЬОВА.

► МИКОЛАЇВ

Недобудовані школи, дитсадки, лікарні збираються продати або списати

У Миколаївській області на 41 одиницю скоротили кількість довгобудів. Як бути з іще 412 будинками, загальною площею майже 200 тисяч квадратних метрів, — невідомо. На 256 об'єктах роботи тимчасово припинено або взагалі законсервовано. Більш ніж половину будівель і споруд замовники все ж мають намір добудовувати. Кожний десятий об'єкт передбачається продати, на кожному восьмому — остаточно припинити всі роботи, а затрати — списати. Тож решта нежитлових приміщень (серед них — три вищі навчальні заклади, вісім загальноосвітніх шкіл, вісім шкільних та позашкільних навчальних закладів, чотири лікарні, шість поліклінік і пунктів медичного обслуговування та консультацій, сім клубів і будинків культури), чекають вирішення своєї долі.

Олена ІВАШКО.

Подорожчання проїзду — то не забаганка перевізника?

СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Херсонці добре пам'ятають ті часи, коли місцеві пенсіонери-дачники, незгодні з порушенням їхнього права на пільговий проїзд будь-яким видом транспорту, висловлювали свій протест у доволі оригінальній та категоричній формі. Озброївшись граблями та лопатами, вони перекривали рух на автотрасах, вимагаючи перевозити їх річковими трамваями на дачі в дніпровських плавнях безкоштовно. Схоже, та ж ситуація нагріває і з початком сезону цьогорічної навігації.

— А все через те, що Херсонський річковий порт не збирається перевозити дачників собі на збиток. Усі 14 теплоходів, що обслуговують приміські маршрути, до роботи готові, і навігація, має розпочатися вже за тиждень, — запевняє начальник порту Валентин Мірошко, — але ж скільки вона

гроші, до всього цьогоріч обіцяно, що до них будуть застосовані жорсткі санкції за порушення правил перевезення — аж до відправлення їх на штрафні майданчики! Аж тут і депутати міськради підлили масла у вогнище протиріч: постановили, що слід підняти ціну на квиток.

триватиме, не знає ніхто — працюватимемо, доки стане коштів. Якшо, приміром, до міст Гола Пристань та Цюрупинськ, окремих сіл, куди курсують катери, можна дістатися й наземним транспортом, то на дачі — тільки водою. Дачники з нетерпінням чекають, коли розпочнеться навігація і вони дістануться до своїх шести соток. Альтернатива катерам — човни та баркаси. Але вони перевозять виключно за

Звісно, подорожчання проїзду — то не забаганка перевізника. Річковий порт веде самостійну фінансову діяльність, і розміри відшкодувань за перевезення пільговиків не відповідають фінансовим витратам портовиків. Адже усі теплоходи й причали для них перебувають у власності держави, а портовики лише використовують їх на умовах оренди. До того ж відоме підвищення цін на пальне,

збільшення розміру зарплати, інші витрати. Торік від рейсів на «фазенди» перевізники рахували лише збитки — 800 тисяч гривень. Перекрило їх портове підприємство виключно за рахунок власних коштів, зароблених на основних операціях — переробці вантажів. Але ж порт — дочірнє підприємство акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот». І її керівництво цілком правомірно може ставити питання руба: у структурі компанії не повинно бути «нахлібників». Адміністрація річкового порту вже поінформувала владу про можливі проблеми з перевезенням дачників у разі, коли збитки від пільгових перевезень не будуть повністю відшкодовані.

Портові економісти розрахували, що нинішнього сезону ціна квитка має становити 16 гривень в обидва кінці. Це вчетверо дорожче, ніж торік. І означає, що розмір дотації для перевезення пенсіонерів, інвалідів та чорнобильців з бюджету становить 2,4 мільйона гривень. Хто дасть їх портовикам?..

— З держбюджету обіцяють 980 тисяч грн., ще 300 тисяч — з міської казни, — зазначає Валентин Мірошко. — Цих коштів вистачить, щоб розпочати навігацію, але ж забезпечити ту ж кількість безкоштовних рейсів, що й раніше, не видається можливим. Вистачило б коштів на поїздки у вихідні. Тим часом, ми готові шукати компромісні шляхи вирішення проблеми.

І вони, виявляється, можуть бути знайдені, досить лише владі

виявити бажання. Приміром, оренда у держави вантажних терміналів обходиться порту у 650 тисяч щорічно. Можна було оформити своєрідний «бартер» і зарахувати користування площами в дотацію за перевезення пільговиків.

Дехто пропонує й інший варіант: заміну вкрай витратних двигунів на теплоходах на більш економічні.

— Але ж це для нас справа непроста, — каже Валентин Мірошко, — коли коштів і на ремонт вантажних механізмів порту обмаль. Модернізація водного транспорту за рахунок, приміром, економічніших новітніх моторів російського виробництва за кошти державної чи місцевої казни теж видається вкрай проблематичною.

З огляду на розвиток подій справа вирішується, як мокре горить. За словами Валентина Мірошка, торік портовики перевезли 460 тисяч пасажирів. За умови, що населення обласного центру становить 330 тисяч, виходить, що кожен херсонець, включаючи старих і малих, півтора разу був у ролі пасажира. Тим часом весняне сонечко припикає, і дачники з нетерпінням готують свої лопати та сапи до нового садово-городнього сезону. От тільки, куди вони з ними попрямують?..

Алла БРУСИЛОВА.

На знімках: теплоходи в очікуванні навігації біля причалів Херсонського річкового порту; начальник Херсонського річкового порту Валентин Мірошко.

Фото автора.

А без маршруток Київ неможливий?

Минулого вівторка власники приватних мікроавтобусів планували зустрітися з першими особами столичної влади, щоб обговорити свої вимоги, головна з яких — зміна тарифів на пасажирські перевезення.

Формально можна припустити, що плани перемовників «поплутало» рішення Верховної Ради про дострокові перевибори київського міського голови. І оскільки не було до кого поки що апелювати, відпала потреба в ультиматумах і гучних акціях протесту, початок яким було покладено минулого тижня, коли перевізники заблокували Хрещатик, а на лінії не вийшло близько 2 тисяч маршрутних таксі. Місто не захлинулося тоді в пробах винятково завдяки кмітливості муніципального «Київпаstrансу». Як казали згодом «доброзичливці», киян перевозили на всьому, що могло рухатися. Але ж могло! А статистика зафіксувала, що із 80 транспортних підприємств охоплені протестом (або політичною акцією?) були лише 15.

Проте від ідеї домогтися підвищення вартості проїзду в маршрутках перевізники не відмовляються й тепер, посилаючись на подорожчання пального, запчастин та інші об'єктивні чинники. На цьому тлі приватників глибоко зачіпає суб'єктивізм

міськдержадміністрації, яка щосили підтримує дотаціями роботу комунального підприємства «Київпаstrансу», що зі своїми невисокими тарифами опиняється в більш вигідному становищі. І фактично витісняє конкурентів з ринку перевезень. Як сказав після акції протесту виконавчий директор Асоціації перевізників-роботодавців «Столиця» Валерій Липецький, влада знищує приватний бізнес у Києві, створюючи монополіста, що суперечить законам України.

Зовсім інша думка з цього приводу у Антимонопольного комітету України (АМКУ). Там вважають, що відсутність належного контролю за реалізацією й обліком проданих приватними автоперевізниками квитків не дає змоги визначити обґрунтованість тарифів на проїзд. А безконтрольність призводить до тінізації ринку перевезень, розвитку корупції й недоотримання платежів, які можна було б спрямувати на компенсацію пільгового проїзду громадян і підвищення безпеки перевезень.

Відповідні висновки й пропо-

зиції з врегулювання ситуації комітет направив у Кабінет Міністрів, підкріпивши їх результатами перевірки роботи 4 перевізників у Києві, 34 — у Сумській і 17 — у Львівській областях. Антимонопольний комітет відзначає істотні розбіжності з фактичними даними про розмір отриманого перевізниками виторгу за реалізовані пасажиром квитки й те, що перевізники, незважаючи на вимоги закону, не ведуть білетно-касову документацію. Немає обліку пасажиропотоку, на підставі чого можна було б обґрунтовано оцінити і прибутковості перевізників, і потребу в збільшенні або зменшенні тарифів на проїзд. Але натомість порушується податкове законодавство, закони про автотранспорт, захист прав споживачів. І хоча перевізники мають право встановлювати тарифи на проїзд в автобусних маршрутках з урахуванням своїх виробничих витрат, місцеві органи влади й самоврядування повинні погоджувати ці тарифи, опираючись не на чийсь бажання, а на реальні факти. Але в тім-то й проблема, що облік доходів і видатків ведеться на примітивному рівні. У підсумку державний бюджет недораховується значних відрахувань, а органи, відповідальні за вивчення тарифів, не мають об'єктивної інформації. Тому й

не повинні погоджувати ці тарифи без належного обґрунтування. Непрозоре формування тарифів лише сприяє зростанню неконтрольованих, тіньових доходів власників маршруток. Тому в зверненні до Кабінету Міністрів АМКУ запропонував доручити Державній податковій адміністрації провести перевірку перевізників і посилити їх відповідальність за невидачу квитків пасажиром і за інші фінансові порушення.

І оскільки такі заходи вже назріли, навряд чи знайдуться справедливі підстави для всеукраїнської акції протесту приватних автоперевізників, про яку заявляв глава Всеукраїнської асоціації автомобільних перевізників Віталій Рева. Питання сервісу — поняття не однобоке й не гра в одну кишеню. Судячи з настроїв киян, котрі телефонували цими днями на спеціальні телефонні номери міськдержадміністрації (жителям столиці було запропоновано обговорити ситуацію), аж ніяк не всім подобається той варіант обслуговування пасажирів, який пропонують приватники. До того ж на багатолюдних маршрутах саме вони тримають монополію на вкрай небезпечний стиль роботи: їздять як завгодно й коли їм самим зручно, набивають пасажиром свої машини вщент —

аби тільки зробити побільше виторгу! Близько 70 відсотків жителів столиці взагалі висловилися проти такого виду громадського транспорту. Сформувався навіть комітет «Кияни — за громадський транспорт», а його голова Михайло Барашков вважає, що маршрутки повинні залишити столицю як незручний, несучасний і ризикований засіб пересування. Швидкісний наземний і підземний залізничний транспорт — ось що реально витіснить «малогабаритки». А повнюючи новий автомобільний рухомий склад сьогоденніми темпами, до 130 машин на рік, місто зможе вже до Євро-2012 звільнити центр і прилеглі райони від маршруток, залишивши навіть «Богдани» тільки на околицях міста. Тоді й нові тарифи будуть виправдані.

У листопаді 2007 року Київська міська рада затвердила програму будівництва й реконструкції дорожньо-транспортних об'єктів на 2007—2011 роки. Програма передбачає будівництво двох трамвайних і шести тролейбусних ліній, а також реконструкцію дванадцяти трамвайних, однієї тролейбусної лінії й фунікулера. Але, як бачимо, ціна питання тепер аж ніяк не тарифи, і навіть не порядок обслуговування пасажирів, а стабільність і послідовність роботи самої міської влади. Не буде цього, всі очікування, пропозиції й розмови — марні.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Доцільніше передати міністерству

Є ПРОПОЗИЦІЯ!

Український національний комітет Міжнародної торгової палати (УНК МТП) активно захищає інтереси національного бізнесу, тому не може обійти увагою найважливішу складову інноваційного розвитку країни — інтелектуальну власність особи, підприємства, нації загалом. Це потребує не менших зусиль, ніж захист матеріальної власності.

Відповідно до чинного законодавства центральним органом виконавчої влади з питань правової охорони інтелектуальної власності (ПОІВ) є Державний департамент інтелектуальної власності Міністерства освіти та науки, на який покладено низку

функцій із забезпечення реалізації державної політики у цій сфері. Зокрема, організацію науково-дослідних робіт (НДР) з удосконалення законодавства та організації діяльності у сфері ПОІВ. До системи охорони прав інтелектуальної власності, крім Держдепартаменту, входять кілька інституцій, серед яких, на жаль, немає

наукової установи, здатної виконувати НДР з удосконалення законодавства у сфері ПОІВ.

Її створення з «чистого аркуша» потребує часу, коштів, кадрів тощо.

Тим часом у структурі Академії правових наук України успішно працює науково-дослідний інститут інтелектуальної власності.

Основними його завданнями визначено проведення наукових досліджень, участь у розробці проектів законів та інших нормативно-правових актів, підготовка експертних висновків.

Саме у цих напрямках діє колектив закладу, в якому працюють п'ять докторів, 19 кандидатів наук, а також визнані фахівці-практики.

Інститут пишається фахівцями з права, економіки, техніки, філології та багатьох інших галузей, які займаються різноплановими дослідженнями, розв'язують проблеми наукового та практичного характеру.

Наукова установа співпрацює із зарубіжними вченими, не раз залучалася до участі в міжнародних наукових проєктах. Молодь підвищує кваліфікацію, у тому числі у відомих науково-освітніх центрах Німеччини, Франції, Польщі тощо.

За умов функціонування в структурі державної системи правової охорони інтелектуальної власності інститут здатен вести наукові дослідження, зокрема, бути певною науковою лабораторією з розробки законодавства.

Враховуючи викладене, вважаю за доцільне передати Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності зі структури АПНУ у підвідомчість МОН зі збереженням фінансування, структури, штатної чисельності та основних наукових завдань.

Це, переконаний, сприятиме виконанню основних функцій державної системи ПОІВ, у тім числі у сфері розробки та вдосконалення законодавства.

Володимир ЩЕЛКУНОВ,
президент УНК МТП,
доктор економічних наук,
професор.

Фото з архіву «Голосу України».

АРИФМЕТИКА

* За кошти держави, місцевих бюджетів, центральних органів виконавчої влади в Україні навчається 1 млн. 74 тис. 280 студентів. З них на контракті — 1 млн. 712 тис. 302 студентів.

* 87 відсотків студентів проживають у гуртожитках (у Києві, зокрема, бракує 12 тисяч місць).

* Торік у Києві випущено 3000 учнів із золотими медалями. Як стверджують незалежні експерти, 15 відсотків з них за рівнем підготовки не вступили до вузів.

ВІДГУК

Слід приводити до тями

Я не прихильниця ляпасів. Вчитель у школі чи викладач у навчальному закладі не має права розпускати руки і у такий спосіб тримати дисципліну на заняттях. Але в даному випадку я повністю підтримую автора Світлану П-ну («А «мажорів» не гріх і лупцювати?» («Голос України» за 8.02.08). Вважаю, вона діяла адекватно обстановці.

По-перше, студенти, які кинулися в бійку, не прагнули залагодити конфлікт. Де гарантія, що ця бійка не призвела б до більш складних наслідків?

По-друге, оскільки «мажори» всі виховані в обстановці вседозволеності, безкарності (ми розумні, здібні, кращі від інших), викладач словами зупинити їх не міг. Потрібен захід неадекватний, щоб припинити безлад в аудиторії. Коли людина зомліє, її б'ють по щоках, щоб привести до тями, або бризкають холодною водою. Води під рукою не було...

Можна знайти чимало прикладів, коли в певних ситуаціях люди діють, застосовуючи силу відносно агресора і це тільки йде на користь. Вважаю вчинок викладача мужнім, тобто суто чоловічим. Гадаю, «мажори» замисляться: з людьми, які не мають їхніх статків, треба рахуватись.

А виховання лозиною за царя педагогічним не назву.

Любов ГРІНЧЕНКО,

учителька із 37-річним стажем.
Новоград-Волинський
Житомирської області.

ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ

То яка ж стипендія?

Я навчаюся у ХНУ імені В. Н. Каразіна (III—IV рівень акредитації). Яку стипендію маю отримувати? Адже в різних вузах її виплачують у розмірі від 150 до 300 гривень.

Регіна Д.

Харків.

Відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України» на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» з 1 січня 2008 року розмір мінімальної академічної стипендії для студента вищого навчального закладу III—IV рівня акредитації — 300 гривень на місяць. 5 березня 2008 р. Кабінет Міністрів прийняв постанову «Деякі питання стипендіального забезпечення, якою, зокрема, також встановлено розмір стипендії в 300 гривень. Втім, станом на 27 березня постанова ще не набрала законної сили.

Факт

Міністр освіти і науки Іван Вакарчук рекомендує керівництву вузів включити представників органів студентського самоврядування до складу приймальних комісій. Про це ідеться у його листі ректорам ВНЗ України. Так МОН відреагувало на відповідне звернення Української асоціації студентського самоврядування.

Р. С. Чи прислухались ректори до рекомендації міністра, знають студенти кожного вузу.

Поділіться інформацією, спудей! (тел. 044-503-68-88).

Парти від консульства

ШИРШЕ КОЛО

Їх отримали учні навчально-виховного комплексу (НВК) № 13 Кам'янець-Подільського. Подарунок цей ... із «цілющою родзинкою» — парти мають конструкцію, що запобігає виникненню сколіозу. А проблеми з хребтом, засвідчує статистика, є майже в кожного школяра.

У листопаді минулого року делегація на чолі з консулом Польщі у Львові Веславом Осуховським побувала в цьому закладі на декаді польської культури. Гостям розповіли, що учні НВК, який об'єднує гімназію та спеціалізовану загальноосвітню школу I—III ступенів із поглибленим вивченням польської мови, постійно перемагають в обласних, всеукраїнських, міжнародних олімпіадах, посідають призові місця в різноманітних конкурсах, а, починаючи з 2003 року, 12 випускників стали студентами престижних вузів Польщі.

У місті чимала польська громада, члени якої живуть у найвіддаленіших мікрорайонах, та заради вивчення польської в НВК доїздить майже 200 дітей. Тут працюють педагоги із сусідньої країни, які допомагають дітям швидше та вправніше опанувати мову, бо спілкуються з ними не лише на уроках. До того ж в 13-й діє сертифікований євроклуб, що налагоджує партнерські стосунки з ровесниками за кордоном, організовує обмінні візити школярів. Недавно відкрили дві власні сторінки в Інтернеті — учнівського парламенту та НВК, випускають шкільну газету «Велика перерва», яка вмиль розходитьс серед дітей 24 класів та батьків.

Тут завжди цікаво! Тому ніхто й не зважає, що школа не в центрі, не з елітних, потребує оновлення, яке поступово проводиться завдяки благодійному фонду та місцевому бюджету, каже директор Валерій Кішко.

Свою допомогу запропонував і пан Веслав Осуховський. Придбано 40 парт для молодшої школи, телевізори та DVD. «Антисколіозні» парти — українського виробництва. Ми поцікавилися в дітей, чи подобаються вони їм, і почули багатоголосе «Так!». По-перше, зручні, спини не болять, по-друге, кожен учень сидить окремо, і ніхто ні в кого не списує, зізналися школярі. Вони насамкінець продемонстрували уміння співати й танцювати під час фізкульт-хвилинки (на знімку).

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото автора.

Судять по собі

РЕЗОНАНС: СЛОВО ВЧИТЕЛЮ

Хочу поділитися своїми думками з приводу статті Івана Ілляша «Ще школі толерантності й бракувало» («Голос України» за 9.02.2008).

Вже не дивують, а засмучують дії державних мужів у нищенні школи, джерела доброго, розумного...

Це що ж виходить: тільки з 1 вересня 2008-го ми, вчителі, почнемо виховувати толерантних, доброзичливих дітей? А що робили досі?

Шановні чиновники! Коли в останній раз ви бачили школяра, спілкувалися з педагогом? Чи знаєте ви, які проблеми їх турбують? Тож послухайте вчителя-методиста із тридцятирічним стажем.

Трудову діяльність я починала, коли була шестиденка. На вивчення предметів відводили таку кількість годин (зазначте, українська мова була не в пошані): українська мова, література та математика у 1-4 класах — 6 годин, 5-10 класах — відповідно 3, 2 та 5 годин.

Тоді не йшлося про перевантаженість учнів. Але з якими знаннями виходив навіть трієчник!

А що маємо сьогодні? На зазначені предмети у 1-7 класах відведено 3-4, 2-4 і 4 годи-

ни відповідно, а в 8-11 класах — 2-3, 5; 1-2 і 3-4. Відчуйте, як кажуть, різницю.

Зменшилось число основних предметів (начебто з метою розвантаження дітей), але що ми бачимо на виході? Одиниці випускників із задоволенням читають книжки, люди не можуть без калькулятора кроку ступити, багато випускників не вміють правильно говорити і грамотно писати. Рік у рік переможці конкурсу знавців української мови показують дедалі нижчий рівень знань.

Зате вводять християнську етику, яку змушені викладати педагоги різних релігійних віросповідань, а в більшості своїй атеїсти. Підручники і робочі зошити, що надходять комплектом, у школах отри-

мують через два-чотири місяці після початку навчального року.

А тепер ще й толерантність? Хіба ця година замінить урок української літератури, коли учень не просто читає твір, а й вчиться мислити, аналізувати?

За радянських часів школа формувала почуття поваги до старшого, до вчителя. У хороших школах це роблять і нині. Без заморських предметів типу «Толерантність».

Вибачте, але це окремим чиновникам бракує толерантності, поваги до вчительської праці. Тому і хочуть ввести в шкільні програми те, чого немає у них та їхніх дітей. Бо так живуть: судять інших по собі.

Вікторія МИЛОВИДОВА.

Київ.

Окремим чиновникам бракує толерантності, поваги до вчительської праці

Голочки стерильні, а от у рукавичках криється небезпека

Статистика свідчить, що Україна посідає одне з перших місць у Європі із захворювання на СНІД. У пресі висловлюють тривогу щодо попадання крові ВІЛ-інфікованих на руки медпрацівників. Та контакт із кров'ю хворого є небезпечним для будь-кого. Адже є три шляхи розповсюдження СНІДу: через кров, статевим шляхом, від матері до дитини при вагітності. При цьому постійно підкреслюють, що ніхто не застрахований від зараження.

Як колишній медпрацівник, а нині пенсіонерка, маю своє бачення причин розповсюдження СНІДу в Україні.

Останніми роками я часто лікувалася у стаціонарах, тож мимоволі спостерігала за роботою своїх колег. У певний день до відділення заходить лаборантка і скликає хворих для забору крові на аналіз. Дівчина сідає у коридорі за стіл, а за спиною у неї збирається черга у кілька десятків людей.

Мене вразило те, що лаборантка обслуговувала всіх в одних і тих само рукавичках, жодного разу не змінивши їх, не ополоснувши у дезрозчині. Голочки у неї одноразові, але як вона працює... Скубе від загального жмута ватку, мокає її у спирт і протирає палець чергового пацієнта. Нову голочку вона бере вже не дуже чистими руками. Адже, демонстративно викинувши використану, стерильну дістає руками, які контактували з кров'ю попереднього хворого і частинки якої залишилися на рукавичках.

Розмовляла я з лікарями високого рангу. Вони мене переконували, що голочки одноразові, існує контроль санстанції і так далі. Але я вважаю, що проблема в одному — не допустити попадання навіть незначних частинок крові від одного пацієнта до іншого через відкриту свіжу ранку на пальці. А рокове зараження може відбутися через єдині гумові рукавички, в яких обслуговують десятки хворих, а також через голочки, які лаборант дістає чомусь своїми пальцями, а не пінцетом.

З огляду на описане, я рекомендую кожного пацієнта обслуговувати в окремих рукавичках, які він купує для себе в аптеці (вони не дорогі, порівняно з медикаментами). Має бути окремий стерильний лоточок, у який покладено голочку для проколу пальця, пінцет і два ватні тампони — все стерильне. За дотриманням правил безпеки необхідно ввести суворий контроль, аж до кримінальної відповідальності.

Л. ПІВТОРАК.

Тальне
Черкаської області.

Мені, опікунові двох онуків, держава ніяк не допомагала

ПРОБЛЕМА В КОНВЕРТІ

У 1990 році я поховала єдину дочку (їй тоді було 27 років). У неї залишилося двоє маленьких дітей (3 і 4 роки). Одержувала на них «пенсію» в 36 гривень. Одному Богові відомо, як було важко. Я багато років пропрацювала на шахті: машиністом електровоза, геологом, начальником служби прогнозу викидонебезпечності. Із вдячністю прийняла допомогу, коли моїм діткам оформили пільгові страховки, внісши на кожного готівкою по 6 000 радянських рублів.

Відповідно до страхового договору, у перший рік нараховується 25%, а кожний наступний в арифметичній прогресії — плюс 1%. Тобто до повноліття вони мали бути багатими людьми.

У 2000 році страховка закінчилася, і я звернулася в агентство. Сказали, що грошей немає. Звернулася в Міністерство соціального захисту. Звідти моє звернення переслали в донецьку «Оранту», а та пора-

хувала й повідомила, що мої 12 000 рублів перетворилися на 0,12 копійки! Та при СРСР за ті гроші (6 000) можна було на кожну дитину купити «Жигулі» та гараж, а що тепер?!

Мені от цікаво: коли агентство бачило, що відбувається в їхніх структурах, чому мене як члена договору і як опікуна, на якого страховка оформлялася, не запросили? Може, я б ці гроші забрала?..

Усі засоби масової інформації без упину говорять про те, як активно наш уряд піклується про сиріт. Чому ж мені за 15 років опікунства цього ніхто не продемонстрував? Пенсію дали в 36 гривень, а пільг ніяких не маю.

Зате дуже голосно всі говорять про безпритульників при

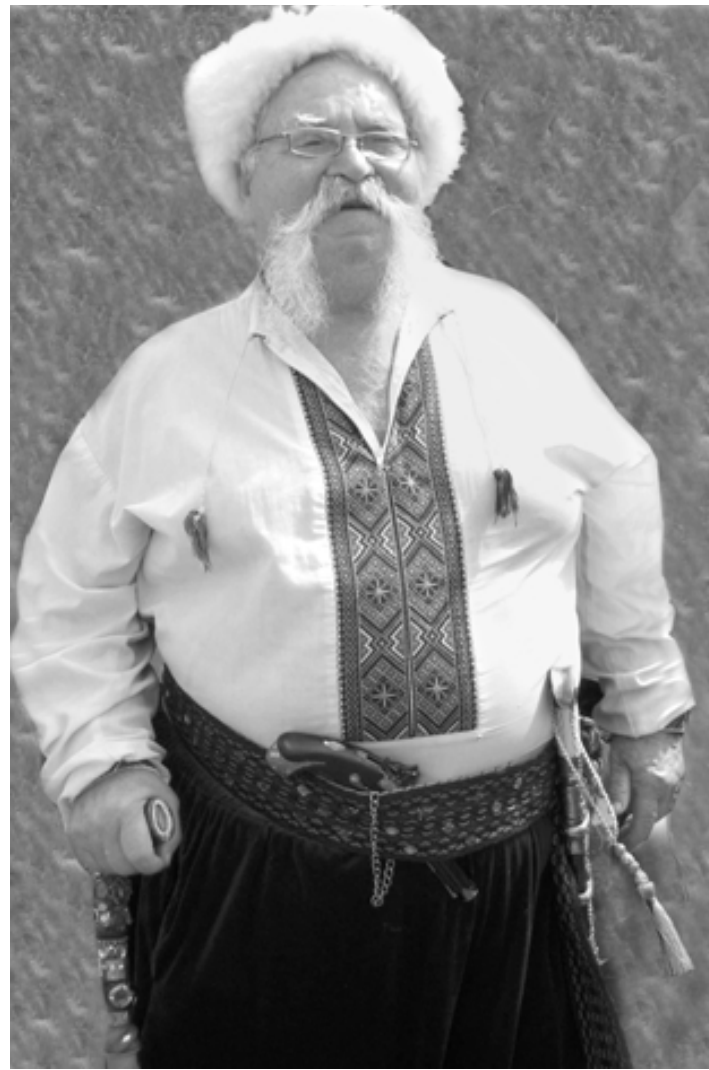
живих батьках. Шкода їх, мовляв, обіцяють по півтори тисячі на місяць, опікунам — 35%, будують єврокотеджі, возять у санаторії, знаходять спонсорів. А батьки продовжують вживати алкоголь, захоплюватися наркотиками й займають далеко не зайву житлоплощу. А потім народжують, народжують. От так у нас і плодяться бездомні, незахищені, позбавлені батьківського піклування діти.

Дуже сподіваюся, що на мій лист у «Голосі України» надійде відповідь від когось із представників нашої влади. Мої онуки — теж сироти. Але про нас із ними весь цей час ніхто не піклувався...

Віра МИХАЙЛОВА.

Макіївка
Донецької області.

ФОТОЕТЮД

*Лягла на вус туманом сивина,
І зір не той, і крок уже не хвацький.
Але душа і в сто літ — посажна,
Бо в ній довіку виправка козацька.*

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Млинів
Рівненської області.

За що депутати отримують гроші

Мабуть, в Україні не знайдеться жодної людини, яка б спокійно спостерігала за тими подіями, які відбуваються у Верховній Раді.

Якось дивився за відкриттям ранкового засідання. У залі — кульки і прапори, у президії — рядові депутати. Один з них із блаженним виглядом сидить у кріслі Голови Верховної Ради і щось жує, біля нього, з східною посмішкою на обличчі, крутяться колеги. З'являється Голова Верховної Ради України і щось намагається сказати. Хтось із депутатів починає несамовито галасувати, стрибати довкола Голови та плескати в долоні, його активно підтримують друзі по фракції. А із залу сурмлять комуністи. Головуючого ніхто не чує, і на цьому робота народних обранців закінчилася.

Саме це вони роблять за десятки тисяч народних грошей. Тож до яких пір вони ганьбитимуть нас перед усім світом?

Регіонали і комуністи захищають нас від НАТО. Але чому жодна із країн, яка вступила до цієї організації, не залишила її? Невже люди в Естонії, Латвії, Литві, Болгарії, Польщі, Чехії, вибачте, дурніші, ніж деякі наші депутати?

Іван ПАНЧЕНКО.

Суми.

Мова, духовність, культура...

Одна із задач сучасного українського козацтва — це відтворення звичаїв і традицій нашого народу і мови. Більшість мешканців півдня України розмовляє ламаною мовою, так би мовити, суржиком. Є такі, хто все життя прожив в Україні, а розмовляє російською мовою, бо українську не вивчав. Це, звичайно, залежить від бажання, зусиль та й духовності людини.

До революції 1917 року українська мова заборонялася, а за радянських часів більшість дитячих садочків та учбових закладів проводили виховання і навчання дітей російською мовою. Мову ж Шевченка відсунули на задвірки, деякі мешканці міста називали її сільською. І все ж більшість людей не забула свою солов'їну мову. Нині нею розмовляють не лише державні діячі, а й звичайні мешканці.

Активно транслують кінофільми із субтитрами та перекладами. Хоча образливо, що дехто в них ніби навмисне перекручує слова і речення. Особливо не відповідають перекладу прислів'я. Дивившись такий кінофільм і замислюєшся, чи зможуть росіяни вивчити і полюбити мову, коли і українці не все розуміють. Нам потрібно берегти і плекати свою мову, а не робити з неї посміховисько.

Також маємо захищати рідну мову від зневажливих ділків, які брутально і брехливо обливають її брудом. Ми поважаємо всі народи і доброзичливо ставимося до їхніх мов, тож і вони, відповідно, повинні поважати мову країни, в якій живуть.

Леонід ЛЕВЧЕНКО,

отаман Окремого козацького Костянтинівського куреня.

Южноукраїнськ
Миколаївської області.

Усе дорожчає, а нам кидають копійки

НАБОЛІЛЕ

Через газету «Голос України» хочу звернутися до представників нашої влади. Скажіть, будь ласка, як мені, військовому пенсіонеру, вижити? Сума моєї пенсії становить 915 гривень. На підвищення дуже не розраховую: досвід показує, що ті копійки, які нам інколи підкидають — лише гра на публіку.

Я не є ветераном Збройних сил України (бо маю не 25, а 24 роки), тому й на пільги не розраховую. Звільнився у 1990

році. Хворію на хронічний дискогенний радикуліт, тривалого часу загострення.

Скажіть, як вижити мені та моїм дітям (старша дочка — 18-річна студентка), коли тарифи на газ, воду, квартплата постійно підвищуються? Коли ринкові ціни на продукти (не кажучи про магазинні) стрімко повзуть угору? Ліки, які вкрай необхідні для лікування артрозу II ступеня, коштують щомісяця близько 900 гривень. До того ж, проїзд у громадському транспорті з 1 грудня становить аж 75 копійок!

Постійно чуємо обіцянки, ніби пенсії відтепер зростатимуть регулярно. Але ж це за загальним списком, а про нас, пенсіонерів Збройних сил, які звільнені за років радянської влади, чомусь навіть не згадують.

А ще я гадаю, що все ж таки повинен

працювати той механізм, який гарантує військовим пенсіонерам справедливе підвищення відповідно до умов реального життя. Тобто підвищення пенсій потрібно починати з більшим відсотком для тих, хто має мінімальні суми пенсій: того, хто має 800—900 гривень у порівнянні з особою, що отримує 1700—1900 гривень. Адже і без того непередбачене вирішення питання добробуту призвело до вже критичної маси розшарування суспільства. Грабіжники, шахраї та чиновники мають по кілька іномарок і повний достаток, а законслухняний людині — зась! Ідїть хоч у жебраки... Та хїба це є достойним шляхом держави, яка нацїлилася на європейський спосїб життя?..

Володимир ЛУК'ЯНЕНКО.

Дніпропетровськ.

До уваги акціонерів АКБ "Укрсоцбанк"!
Правління АКБ "Укрсоцбанк" повідомляє про скликання
Загальних зборів акціонерів АКБ "Укрсоцбанк",
які відбудуться 14 травня 2008 року об 11.00 годині за адресою:
14027, м. Чернігів, вул. Шевченка, буд. 99-а,
готель "Придеснянський", конференц-зал

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати діяльності АКБ "Укрсоцбанк" за 2007 рік й основні напрями діяльності Банку на 2008 рік та їх затвердження.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про результати діяльності АКБ "Укрсоцбанк" за 2007 рік та їх затвердження.
3. Звіт та висновки зовнішнього аудитора про результати діяльності АКБ "Укрсоцбанк" за 2007 рік та їх затвердження.
4. Затвердження результатів діяльності АКБ "Укрсоцбанк" за 2007 рік, включаючи його дочірні підприємства.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку, строків та порядку виплати частки прибутку (дивідендів) за 2007 рік.
6. Про внесення змін та доповнень до Статуту АКБ "Укрсоцбанк" шляхом викладення його в новій редакції.
7. Про перетворення АКБ "Укрсоцбанк" у банк за участю іноземного капіталу.
8. Про внесення змін та доповнень до Положення "Про Спостережну раду АКБ "Укрсоцбанк".
9. Про збільшення розміру статутного капіталу АКБ "Укрсоцбанк" за рахунок додаткових внесків шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості.
10. Про відкрите (публічне) розміщення акцій, затвердження протоколу рішення про відкрите (публічне) розміщення акцій.
11. Затвердження проспекту емісії акцій АКБ "Укрсоцбанк".
12. Визначення уповноваженого органу та уповноважених осіб емітента з питань щодо розміщення акцій емітентом.
13. Про звільнення та призначення членів Ревізійної комісії АКБ "Укрсоцбанк".
14. Про звільнення та призначення членів Спостережної ради АКБ "Укрсоцбанк".

Додаткова інформація про збільшення розміру статутного капіталу АКБ "Укрсоцбанк":
Мотивом збільшення розміру Статутного капіталу АКБ "Укрсоцбанк" є залучення фінансових ресурсів для забезпечення темпів розвитку, визначених стратегічними цілями АКБ "Укрсоцбанк", підвищення рівня надійності та захисту від сукупності банківських ризиків. Статутний капітал АКБ "Укрсоцбанк" планується збільшити на 50 000 000 (П'ятдесят мільйонів) гривень шляхом відкритого (публічного) розміщення простих іменних акцій існуючої номінальної вартості, які випускаються додатково.
Додатково планується розмістити 500 000 000 (П'ятсот мільйонів) простих іменних акцій на загальну номінальну вартість 50 000 000 (П'ятдесят мільйонів) гривень.
Номінальна вартість однієї акції - 0,10 гривень.
Акціонери банку мають рівне переважне право на придбання акцій додаткового випуску відповідно до чинного законодавства України.

Дата початку відкритого розміщення акцій - **03 липня 2008 року.**
Дата закінчення відкритого розміщення акцій - **25 липня 2008 року.**
Відкрите (публічне) розміщення акцій здійснюватиметься у два етапи:
- **на I-му етапі - з 03 липня 2008 року по 18 липня 2008 року включно** реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі Банку на дату початку проведення першого етапу відкритого (публічного) розміщення акцій Банку.
- **на II-му етапі - з 21 липня 2008 року по 25 липня 2008 року включно** реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер вже реалізував своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери Банку.
Отримання власниками акцій збитків, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу, не передбачається.

Проект змін до Статуту АКБ "Укрсоцбанк", пов'язаних із збільшенням статутного капіталу:
"п. 5.7. Статутний капітал Банку складає 1 070 000 000 (Один мільярд сімдесят мільйонів) гривень і формується за рахунок власних коштів акціонерів."
"п. 6.1. Акції Банку випущено на суму, що дорівнює розміру статутного капіталу - 1 070 000 000 (Один мільярд сімдесят мільйонів) гривень, який поділяється на 10 694 986 050 (99,953 відсотка статутного капіталу) простих іменних і 5 013 950 (0,047 відсотка статутного капіталу) привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривень (Нуль гривень10 копійок) кожна."

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів Банку буде здійснюватись **14 травня 2008 року з 9.30 до 10.40** за місцем проведення зборів.
Для реєстрації учасникам Загальних зборів акціонерів Банку необхідно мати паспорт, а також документи, які підтверджують повноваження керівника юридичної особи - акціонера Банку (витяг із статуту та документи, що підтверджують легітимність обрання (призначення) на посаду керівника, завірені печаткою юридичної особи). Уповноваженим особам акціонерів - паспорт та засвідчену згідно з чинним законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах акціонерів Банку інтереси акціонера, який надав такі права уповноваженій особі.
Власники привілейованих акцій не мають права голосу при вирішенні питань порядку денного Загальних зборів акціонерів Банку.
Довідки за телефонами : в м. Києві (044) 205-45-46, (044) 205-45-48; факс (044) 529-13-07, (044) 205-45-47

Найменування показника	період	
	за 2007 рік	за 2006 рік
Усього активів	31 226 766	17 531 455
Основні засоби	2 037 283	1 469 058
Довгострокові фінансові інвестиції	6 786	5 786
Запаси	17 547	17 276
Сумарна дебіторська заборгованість	66 322	38 212
Грошові кошти та їх еквіваленти	3 785 618	2 939 131
Нерозподілений прибуток	4 265	1 645
Власний капітал	3 193 795	1 926 662
Статутний капітал	1 020 000	370 000
Довгострокові зобов'язання та поточні зобов'язання	28 032 971	15 604 793
Чистий прибуток	362 265	287 336
Середньорічна кількість простих акцій (шт.)	5 636 080 619	2 069 575 797
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	9 595
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	1
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	11 335	10534
Правління АКБ "Укрсоцбанк".		

Господарським судом м. Києва порушено провадження у справі №23/103-6 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Сучасні технологічні продукти» (адреса: 03151, м. Київ, вул. Волинська, 57, поточний рахунок №260030131414, відкритий у ЗАТ «Банк «НРБ», МФО 320627, код ЄДРПОУ 34540312).

Розпорядником майна призначено Стоян Марину Миколаївну (ліцензія серії АВ №307456 від 25.05.2007 р., видана Державним Департаментом з питань банкрутства), поштова адреса: 02125, м. Київ-125, а/с 53.

Письмові заяви кредиторів з підтверджуючими вимоги документами приймаються до господарського суду протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. Копії заяв кредиторів та доданих до них документів направляються боржнику та розпоряднику майна.

Особи, що бажають прийняти участь в санації боржника, можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції відносно санації.

Господарський суд Житомирської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково суддів

Будішевської Людмили Олексіївни
та Сікорської Наталії Анатоліївни.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою від 18 березня 2008 року по справі №14/5264 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Мир-Сем І К» (19043, с. Мельники, Канівський район, Черкаська область, ідентифікаційний код 21351637, р/р 260002095 в ЧОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Черкаси, МФО 354411).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білика Олександра Анатолійовича (м. Черкаси, вул. Конєва, 13, кв. 87, ліцензія Міністерства економіки України, серія АБ №176257 від 03.10.2005 р.).

ДО ВІДОМА АКЦІОНЕРІВ!

ВАТ «Монтажник» повідомляє, 17 травня 2008 року об 11:00 відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: Херсонська обл., м. Каховка, вул. Декабристів, 1-а.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління ВАТ «Монтажник» про фінансово-господарську діяльність за 2007 рік.
2. Звіт наглядової ради ВАТ «Монтажник».
3. Звіт ревізійної комісії ВАТ «Монтажник».
4. Вибори органів управління ВАТ «Монтажник».
5. Внесення змін до Статуту товариства.

Реєстрація акціонерів - з 9:00 за адресою: м. Каховка, вул. Декабристів, 1-а, на підставі документів, що посвідчують повноваження.

Контактний телефон:
8-05546-75963.

Правління.

СПРОСТУВАННЯ
Відкрите акціонерне товариство «Судмашпром»
(ВАТ «Судмашпром»), м. Миколаїв, вул. Індустріальна, 1,
код ЄДРПОУ 30083531, повідомляє:
Відомості, опубліковані в № 27 газети «Голос України» від 12.02.2008 року, а саме повідомлення спостережної ради ВАТ «Судмашпром» щодо оприлюднення неправдивої інформації про втрату оригінальної печатки ВАТ «Судмашпром», та щодо недійсності виготовленого дублікату печатки ВАТ «Судмашпром» з відбитком літери «Д» неправдиві та не відповідають дійсності.
Втрачену оригінальну печатку ВАТ «Судмашпром» слід вважати недійсною. Печатка ВАТ «Судмашпром» при невідновлених обставинах втрачена ще 01 серпня 2007 року, що зокрема встановлено Постановою про відмову в порушенні кримінальної справи.
08.08.2007 р. Відділенням дозвільної системи УГБ УМВС України у Миколаївській області ВАТ «Судмашпром» надано дозвіл № 104131 на право виготовлення однієї простої печатки. За названим дозволом для ВАТ «Судмашпром» виготовлено просту круглу печатку з відбитком літери «Д» (дублікат) (код ЄДРПОУ 30083531). Використання деякими особами та зловмисниками втраченої оригінальної печатки ВАТ «Судмашпром» є протиправним та незаконним.
У зв'язку з наведеним, ВАТ «Судмашпром» повідомляє всіх зацікавлених осіб, що на даний час діючим **генеральним директором ВАТ «Судмашпром» є Криволап І. І.** Будь-які документи або звернення від імені ВАТ «Судмашпром» є дійсними, якщо вони підписані особисто генеральним директором **Криволап І. І.** або особами, які діють на підставі довіреностей, що підписані Криволап І. І. та видані не раніше 27.11.2007 року. **Дійсною та діючою печаткою ВАТ «Судмашпром» є кругла печатка з відбитком літери «Д» (код ЄДРПОУ 30083531).**

СПРОСТУВАННЯ:
«Державна акціонерна холдінгова компанія
«Чорноморський суднобудівний завод» (ДАХК «ЧСЗ»), м. Миколаїв,
вул. Індустріальна, 1, код ЄДРПОУ 14312980, повідомляє:
Відомості, опубліковані у №27 газети «Голос України» від 12.02.2008 року, а саме: повідомлення спостережної ради ДАХК «ЧСЗ» щодо неправдивої інформації про втрату оригінальної печатки ДАХК «ЧСЗ», розміщеної 14.08.2007 року в Миколаївській приватній газеті «Позвоните» (№61) та щодо недійсності виготовленого дублікату печатки ДАХК «ЧСЗ» з відбитком літери «Д» неправдиві та не відповідають дійсності.
Втрачену оригінальну печатку ДАХК «ЧСЗ» слід вважати недійсною. Печатка ДАХК «ЧСЗ» із зображенням Малого Державного гербу України при невідновлених обставинах втрачена ще 01 серпня 2007 року, що зокрема встановлено Постановою про відмову в порушенні кримінальної справи.
14.08.2007 р. Відділенням дозвільної системи УГБ УМВС України у Миколаївській області ДАХК «ЧСЗ» надано дозвіл №104146 на право виготовлення однієї простої печатки. За названим дозволом для ДАХК «ЧСЗ» виготовлено просто круглу печатку з відбитком літери «Д» (дублікат) (код ЄДРПОУ 14312980). Використання деякими особами та зловмисниками втраченої оригінальної печатки ДАХК «ЧСЗ» є протиправним та незаконним.
У зв'язку з наведеним ДАХК «ЧСЗ» повідомляє всіх зацікавлених осіб, що на даний час діючим **генеральним директором ДАХК «ЧСЗ» є Горн І. Г.** Будь-які документи або звернення від імені ДАХК «ЧСЗ» є дійсними, якщо вони підписані особисто генеральним директором Горном І. Г. або особами, які діють на підставі довіреностей, що підписані Горном І. Г. та видані не раніше 30.11.2007 року. **Дійсною та діючою печаткою ДАХК «ЧСЗ» є кругла печатка з відбитком літери «Д» (код ЄДРПОУ 14312980).**

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутами: по справі № 8/29 ПП «Агро компас плюс» (79022, м. Львів, вул. Енергетична, 9/11), код ЄДРПОУ 30163119;
по справі № 29/23 ТзОВ «Експортліс» (82100, м. Дрогобич, вул. Трускавська, 71), код ЄДРПОУ 30445053;
по справі № 29/36 Спільне Українсько-польське ТзОВ «Агро Гала» (80301, Львівська обл., Жовківський р-н, с. Глинські), код ЄДРПОУ 31487576.
Ліквідатором призначений Сибаль А. М. (Ліцензія АБ № 271779 від 14.04.2006), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) по справі № Б24/93-08 було введено процедуру розпорядження майном Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Ріта», код ЄДРПОУ 30996814, адреса: Дніпропетровська область, м. Марганець, вул. Лермонтова, р/р 26005050216596 в Нікопольській філії КБ «Приватбанк», МФО 305299.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Белову Ганну Ігорівну (Ліцензія АБ № 271547, 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725).

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «КОМПАНІЯ «АСКАФ» (03134, м. Київ, вул. Булгакова, буд. 16; код ЄДРПОУ 35121670), постанова № 23\105-6 від 24.03.2008 р.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157, ліцензія серії АВ № 081128 від 17.07.2006 р.).
Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Оголошення про результати концесійного конкурсу
Луганська обласна рада (Концесієдавець) повідомляє про завершення конкурсу на надання в концесію цілісного майнового комплексу ОКП «Компанія «Луганськвода» (м. Луганськ, кв. Пролетаріату Донбасу, 166).
Згідно з рішенням Луганської обласної ради від 21.03.2008 № 21/5 переможцем концесійного конкурсу, оголошеного в газеті «Урядовий кур'єр» 19 жовтня 2007 року, визначено ТОВ «Луганськвода», яке зареєстроване за адресою: вул. Новосьолова, 2А в м. Луганськ, 91033.
Телефон для довідок: 8 (0642) 58-58-26, 58-55-29, 58-60-80.
Офіційний сайт: http://oblrada.lg.ua.
91016, Україна, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3; Луганська обласна рада.

Завтра в Україні мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно-східний, 7—12 м/с, у південній частині пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 2° морозу до 3° тепла, на півдні Криму 2—7° тепла; вдень 11—16°, на узбережжі морів та у північних областях 8—13° тепла. В Карпатах вночі 1—6° морозу, вдень 1—6° тепла.

СТИЛЬ І МОДА

На зміну зимі — квіткові мотиви

З приходом весни оживає і оновлюється природа. Дилема оновлення постає і перед прекрасною статтю, адже кожна жінка мріє бути стильною і неповторною.

Цього сезону знову в моді приглушено-стримана нейтральна палітра сірого та шоколадного відтінків, але досить осяяна спалахами сонця. Тобто, нас чекає нове пришествя помаранча. Запасайтесь речами шафранового, лимонного та апельсинового кольорів, а також яскравими аксесуарами цих сонячних життерадісних відтінків. І на зміну тьмяним зимовим будням, зрештою, прийдуть яскраві квіткові мотиви, блискучі матеріали, лаковані аксесуари. На тлі цього різнобарв'я прихильниці чорного та білого не повинні сумувати: нового року ці кольори хоча й не такі вигірліні, як квіткові візерунки, але, як і раніше, актуальні, тому що класика — завжди класика!

Утім, перш ніж щось купувати, подумайте, до чого одягнете нову річ? Чи відповідає вона вашому стилю? Якщо поєднань з речами, що вже є, набереться не менше п'яти — можна купувати сміливо.

Актуальним цієї весни буде і гібрид безформної та мішкуватої сукні. Тож популярні торішньої осені туго затягнуті на талії паски можна послабити або навіть опустити на лінійо стегон.

І абсолютно безпрограшний варіант сезону — джинси — серйозні конкуренти фітнес-інструкторів. Їх здатність змінювати контури жіночих фігур просто унікальні — вони роблять їх стрункішими. Цей одяг — універсальний, на всі випадки життя, і при цьому завжди відображає найвищі тенденції світової моди. Прямі або кльош, стрейч або зі справжнього деніму, будь-якого кольору і з прикрасами.

Однак до вибору і придбання нових джинсів варто підходити з урахуванням наявності вільного часу й великого терпіння. Для початку треба визначитися зі стилем і кольором. Ідучи у кімнату для примірки, беріть із собою як мінімум три-чотири пари: одну-дві свого розміру, одну на розмір більшу, одну на розмір меншу. Найімовірно, але п'ять пар джинсів одного й того ж кольору, розміру і крою сидітимуть абсолютно по-різному, тому краще приміряти декілька. Пам'ятайте, що всі джинси мають здатність збільшуватися у розмірі (але не в довжину!) приблизно після кількох днів носіння.

І все ж витончена жінка, якій за 30, цього сезону навряд чи зрадить стилю Шанель, характерною рисою якого є елегантна практичність. Створюючи моду для загалу, легендарна Коко прагнула, щоб одяг носили якомога довше. Вона писала: «Я — проти моди, що швидко минає, і не можу бачити, як викидають одяг, тому що настала весна». Руйнуючи усталені традиції тодішньої моди, вона створила стиль, у якому все було функціональне й просте. Витонченість крою облагородила недорогі матеріали, зробивши елегантність і вишуканість костюма доступними для більшості жінок. Щодо кольору, то законодавця моди не вирізнялася категоричністю: «Обирайте той, що вам до лиця», хоча в її роботах помітно переважали пастельні тони, неяскові, приглушені кольори.

Підготувала Тетяна НОВІКОВА.

Сторінку підготували Оксана КАЛУГІНА та Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО.

Редактор номера Віктор НІКІПЕЛОВ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:

для фізичних осіб — 40224, 08775,

для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік:

для фізичних осіб — 5,00 грн.,

та 3,00 грн.,

для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда»

04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 778

ТОВ «Преслайн»

м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-273

Фотоформи виготовлено

в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить

з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;

телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

rekлама@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

ЦЬОГО ДНЯ, 28 БЕРЕЗНЯ

□ 1708. Петро Перший запровадив гражданський шрифт замість церковнослов'янського. □ 1868. Народився Максим Горький, родоначальник радянської літератури, громадський діяч. Обґрунтував принципи так званого соціалістичного реалізму. □ 1918. У Канаді створено Товариство об'єднаних українців. □ 1927. У Києві засновано Республіканську станцію юних техніків. □ 1930. Турецькі міста Константинополь і Ангору перейменовано на Стамбул і Анкару. □ 1938. Народився письменник Олесь Лупій. □ 1943. Розпочалося створення Державного літературно-художнього музею Т. Шевченка. □ 1943. У США помер російський композитор і піаніст Сергій Рахманінов.

Травознай Просяник має 30 тисяч рецептів

Чернігівський травознай Іван Просяник розповідає про своє «ремесло», життя з усмішкою:

— Скільки себе дитиною пам'ятаю, завжди був то в бузині, то в малині, то в кропиві... Перша моя фітотерапія — батько мене віджарив кропивою, приказуючи, щоб слухав старших.

Багато своїх чудодійних рецептів травознай перейняв справді від батька, прабабусі. Щоправда, не зразу. Здобував педагогічну освіту, працював. А в кінці 1980-х років обставини склалися так, що перейшов, як каже, «на творчі сухарі».

— У 1990 році у мене навіть сірників ні за що було купити, — каже. — Я жив, як первісна людина. Електрику відірзали — нічим було заплатити. У печі

лугах та лісах. Почав стареньким велосипедом їздити по селах і зустрічатися з бабусями, які знали прадавні народні рецепти.

— Пожались, що у мене і те, й інше болить, — розповідає. — Мені й починають оповідати. А я виймаю записник, записую. Зізнаюсь їм, що маю пам'ять погану...

На початку 1990-х поїхав у Карпати до знайомих священиків. Кілька місяців провів, спілкуючись з місцевими тра-

вознавцями. Записав від них теж силу-силенну рецептів.

Уже майже 20 років «полює» за рослинами та знаннями про їхні цілющі властивості. Назбирав Іван Просяник понад 30 тисяч рецептів! Чимало їх видано книгами. А ще більше готується до друку. Незабаром вийде нова з підписом його батька. Адже у ній — його лікувальні рецепти.

Іван Гарасимович живе на хуторі під селом Курінь Бахмацького району. Збирає трави, корінці, сушить. Готує настоянки. А ще — малює дивовижні картини. Навіть одну Президент Віктор Ющенко має.

Живе не так, як усі. Сонце зайшло — лягає спати. Зійшло — встає. Читає свою молитву. Обливається колодязною водою. Травознаю минуло нещодавно 60 років. А чувається дуже бадьоро, як 40-річний чоловік. Бо спиртного не вживає. Практично не їсть м'яса.

Бурячок, картопля, морква, топінамбур, курага, по сорок грамів меду та олії на все це, плюс жменя цілющого розтер-

Розсада на підвіконні

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

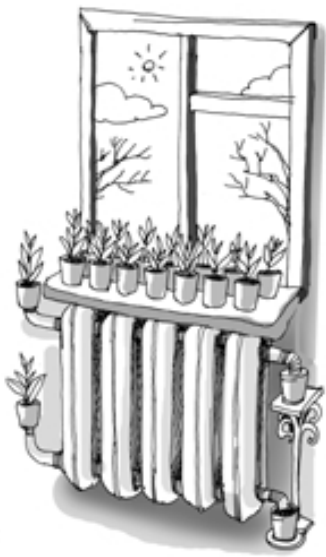
Деякі нетерплячі дачники вже у першій половині лютого сіють розсаду ранніх овочів, очевидно, вважають, що чим раніше, тим краще. І як же вони розчаровуються, якщо насіння довго не сходить.

Досвідченіші господарі із садінням не поспішають, а для прискорення процесу появи сходів замочують насіння до повного його набухання. Наприклад, кропу, шпинату, селери замочують протягом доби, щоб вода його тільки покривала, і міняють її вранці та ввечері. Перед посівом насіння просують.

Для моркви, буряків і петрушки маса води повинна становити 80—100 відсотків відносно маси насіння, для огірків і дині — 50—55, для капусти і кавуна — 50—60, для томатів — 75, для квасолі й гороху — 100 відсотків. Для насіння огірків, капусти, редису, кавуна і дині, яке швидко проростає, тривалість замочування майже 12 годин; для моркви, петрушки, цибулі-чорнушки, буряків — майже дві доби; для гороху і квасолі — 2 години. Для подальшого пророщування насіння в теплому приміщенні (температура плюс 15-20°) розстилають тонким шаром (4—6 мм) на змочену тканину. Зверху накривають мішковиною або іншою тканиною.

Якщо з осені не заготовлені торф і дернова земля, то знати якісні в березні можна у квіткових магазинах.

Склад суміші ґрунту залежить від культур. Для більшості з них (капуста, помідори, перець, баклажани, огірки, кавуни, цибуля) підійде склад з трьох однакових частин землі або торфу, перегною і піску. Для капусти можна збільшити частку піску до 40 відсотків. Помідори менш вимогливі — їх можна вирощувати просто в землі й отримувати непогану розсаду.

Чудові результати для будь-якої культури дає вирощування розсади на чистому торф'ї, в цьому випадку треба тільки додати попіл або фосфорні та калійні добрива. Її можна вирощувати у ящиках, торфоперегнійних горщиках, стаканчиках або пакетиках, в парниках на відкритому ґрунті. Приготовану завчасно землю поливають крутим кип'ятком.

Основні помилки під час посіву: глибина менш як півсантиметра, перезволожений ґрунт, відкриті квартирки, полив посаженого насіння холодною водою і у вечірній час, холодне підвіконня, на якому стоять ящик або стаканчики з розсадою.

Стаканчики накривають плівкою і ставлять у тепле, темне місце (на батарею опалювання). Через два—три дні їх необхідно частіше оглядати, щоб не допустити пересихання і не пропустити момент появи перших крихітних паростків, яким відразу потрібне інтенсивне світло. Тому стаканчики з паростками витягують із загального ящика і встановлюють на підвіконні. У перші два—три дні пагінець бажано освітлювати цілодобово. У наступні десять — по шістьнадцять годин на добу. Хтось робить справжнє підсвічування лампами денного світла, інші, не маючи такої можливості, просто встановлюють настільну лампу. У найдосвідченіших городників є навіть таймер, що сам вмикає і вимикає підсвічування.

Майже кожний городник вирощує розсаду вдома сам, хоча міські квартири мало пристосовані для цього: холод від вікна з одного боку і тепло батареї — з іншого, зменшення кількості світла в порівнянні з відкритою місцевістю за і без того короткого світлового дня; обмежена площа за високої потреби розсади.

Усі ці недоліки можна частково усунути. Щілини вікон повинні бути добре закладені, щоб не було протягу. На батарею треба покласти фанеру, картон або що-небудь інше, щоб захистити розсаду від прямих потоків теплого й сухого повітря.

Підготувала Валентина СОТНИКОВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Дуже важливі продукти

Порадьте, будь ласка, продукти, що повинні бути основними в нашому раціоналі за здорового способу життя.

Олексій КАРПОВИЧ.
Запоріжжя.

Перелік здорової їжі:

- Щодня:**
- 200—300 грамів салату, капуста (свіжа, у супі або тушкована), буряк, овочі.
  - Яблука. Фрукти. До 500 грамів на день!
  - Одне яйце на 2 дні.
  - Двічі на тиждень — риба (смажена, варена, тушкована з морквою).
  - Замість цукру — мед.
  - Виключити білий хліб, каву, алкоголь.
  - Горох, квасоля — 1—2 рази на тиждень.
  - Сир 100—150 грамів, кефір 0,5 л — щодня!
  - Крупи — гречана, перлова, рисова.
  - Хліб з висівками, житній, український.
  - М'ясо — курка (краще грудинка), яловичина.
  - Рідини пити не менш як 1,5 літра на добу — соки, компоти, зелений чай, шипшина.

Раділа онколог-мамолог, гомеопат Марія ПОПАДИ-НЕЦЬ.

На сторінці використано інформацію Укрінформу.

<p>Редактор номера Віктор НІКІПЕЛОВ.</p> <p>Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.</p> <p>Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.</p> <p>► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.</p> <p>► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.</p> <p>► Рукописів не повертаємо.</p> <p>► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.</p> <p>► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.</p> <p>Платні матеріали.</p>	<p>Засновник — Верховна Рада України</p> <p>Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.</p> <p>Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)</p> <p>українською і російською мовами.</p> <p>Передплатні індекси:</p> <p>для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.</p> <p>Передплатна ціна на 2008 рік:</p> <p>для фізичних осіб — 5,00 грн., та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.</p> <p>Ціна в роздрібній мережі — договірна.</p>	<p>Загальний тираж 161000.</p> <p>ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.</p> <p>Зам. 778</p> <p>ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.</p> <p>Зам. 9-1-273</p> <p>Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0</p> <p>Газета виходить з 1 січня 1991 року.</p>	<p>Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.</p> <p>ТЕЛЕФОНИ:</p> <p>для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.</p> <p>E-mail: mail@golos.com.ua — загальний rekлама@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій</p> <p>При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»</p>	
--	--	--	--	--